

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Olandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 25 • Nr. 11 • november 1999

Verzorging OLAT-Winterserie Dank U

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

Olandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

inhoud OLAT-Nieuws november 1999

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 email: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495 - 450325
 fax 0495 - 450327
 email: tromp2@gironet.nl
 #

Secretaris:
 Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
 ☎0413-211978
 email: vvb@IAEhv.nl
 #

Penningmeester:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Toon Vissers
 Kuilven 5
 5469 GA Keldonk
 ☎0413-212166
 gironummer 214962
 #

Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

Van de Bestuursafel en tien jaar lid OLAT 4

Nieuwsflitsen 5

In memoriam

Ledenadministratie 6

Onze jarigen en bijzondere gelukwens 6

Afscheid van de redactie 7

Wandelwegen: - Graaf van Hornepad..... 8

- Wandelwegen in de schijnwerper, Toon van Wordragen..... 8

Clubreizen: - Programma 2000 (attentie herzien)..... 9

- Weekend Eifel, door Coby Cissen..... 9

Lange Afstand: - Unieke kans..... 10

- Kennedymars Bergeijk..... 10

- Long Distance Walkers en Kennedy Walkers 11

Snelwandelen: - Clubkampioenschap OLAT 12

- Snelwandelagenda..... 13

- Uitslag Baanwedstrijd Gen. Michaelis..... 13

(RWV-snelwandelnieuws helaas te laat ontvangen)

Wandelvaria: 14

- Constant Bericht 14

- Wandelkroniek 25 jaar OLAT-Nieuws 15

- Wandelen op dindag..... 18

Brievenbus:..... 18

Impressie van een wandelvakantie in Zuid-Frankrijk, Lies Wesseling 18

De dertigste internationale Bodenseewandlung, Peter van de Ven..... 20

Wandelaar op het Graaf van Hornepad, Ad van Asten 23

Clubweekend in de Eifel, Ad van Asten..... 24

..... 24

..... 24

De wandelkalender, 29

Foto's: Peter van de Ven, Ad van Asten, Theo Tromp... en van één dankbare wandelaarster (voorkaft).

<p><i>Secretariaat snelwandelen en Clubreizen:</i></p> <p>Theo Tromp Daelenbroek 32 6002 VN Weert ☎0495-450325 gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><i>Boetiek:</i> Mia Dielissen ☎040-2552742</p> <p><i>Wandelgidsen:</i> Francien van de Laar ☎0499-471298</p> <p><i>Startbureau:</i> Jos van den Bersselaar</p> <p><i>Parkoersen:</i> Ad Verbakel</p>	<p><i>Kempische Wandeldagen:</i></p> <p>(Waarnemend) Jos van den Bersselaar ☎040-2524404</p> <p><i>Ledenadministratie:</i> (waarnemend) Theo Tromp 6002 VN Weert ☎0495-450325 Fax - 450327</p>	<p><i>OLAT-verzorging:</i> Willem Schoonhen ☎ 040 – 2420422</p> <p><i>Public Relations:</i> Toon van Wordragen <i>Wandelwegen:</i> Toon Vissers <i>Commissie Snelwandelen:</i></p>
---	---	--	--

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎ / Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:
Lies Wesseling

Bijdrage snelwandelen:
Philip Krul/RWV

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 17 november 1999
(voor plaatsing in het
decembernummer)

Verschijnt maandelijks,
omstreeks de 10^e van de
maand, m.u.v. de maand
augustus.

Van de Bestuurstafel **Door Marinus van Roosmalen**

Het bestuur heeft zich tijdens de bestuursvergadering van oktober voornamelijk bezig gehouden met de aanstaande Algemene Leden Vergadering. Zoals ieder jaar zullen er ook dit jaar weer veranderingen plaatsvinden binnen de samenstelling van onze commissies. Leden, die om uiteenlopende redenen de werkzaamheden binnen onze organisatie gaan beëindigen zijn dit jaar: Gemma Boogaartz, secretaris van de Kempische Wandeldagen; Nelly Peters onze medewerkster op boekhouding; Rita Niëns van de ledenadministratie; Lies Wesseling redactielid van ons clubblad.

Vanaf deze plaats een hartelijk woord van dank aan al deze mensen, voor de vele vrije uren die zij de afgelopen jaren aan OLAT hebben besteed. Als bestuur dienen wij deze opengevallen plaatsen weer op te vullen, iets wat alleen maar kan met uw medewerking.

Bert Timmermans en Servee Derks hebben te kennen gegeven om met de organisatie rond het snelwandelen te willen stoppen. Els de la Parra is gestopt als leidster van het inschrijfbureau winterseries, voor haar hebben wij gelukkig reeds een vervanger.

OLAT-Nieuws heeft de nodige aandacht gehad. Wij vroegen ons af of het aantal pagina's mocht worden verhoogd, of dat wij het bij een maximum van 32 pagina's moesten houden waarop werd begroot. Gezien de stijging van de papierprijzen hebben wij het bij het laatste gehouden. Gelukkig krijgen wij veel kopij en de leden vinden het een interessant blad om te lezen, (dank aan de redactie).

Dit jaar zijn er drie personen 25 jaar lid van onze vereniging en 25 personen zijn 10 jaar lid.

Zoals iedereen in het OLAT-Nieuws van september heeft kunnen lezen, waren de leden in de gelegenheid om schriftelijk kandidaten voor te dragen voor de Cornelis van Montfort Trofee. Er zijn geen kandidaten aangemeld.

Zeer belangrijk op onze agenda waren de Financiën waarvan de afsluiting moest plaatsvinden en waarop de nieuwe begroting voor onze activiteiten in het jaar 2000 moet worden afgestemd.

Dit alles hebben we nu reeds gedaan omdat onze secretaris woensdag 5 oktober voor een 5½ week durende vakantie naar Nepal is vertrokken om daar het Himalaya gebergte te gaan beklimmen. Hier horen wij later zeker nog meer over.

Ons wandelweekend naar de Eifel heeft inmiddels ook plaats gehad en dit alles had weer een geslaagd verloop, verder in het blad leest u daar meer over.

Bijgaand ontvangt u de uitnodiging en stukken voor de Algemene Ledenvergadering ik hoop u daar te mogen begroeten en wens u een vruchtbare vergadering.

Zij zijn 10 jaar lid van OLAT

Peter van de Ven uit Cuyk, Hans Pot uit Eindhoven, Willy Veugelers uit Weert, Servee Derks uit Leiden, Marijke Schreurs uit Eindhoven, Lenij en Marinus van Roosmalen uit Sint-Oedenrode, Henny van Megen uit Opheusden, Chris Koehler uit Nuenen, Toon van Wordragen uit Weert, Toon Vissers uit Keldonk, Johan Pieneman uit Heilo, Antoinette Vissers-Arts uit Mill, Ernst-Jan van Eck uit R'dam, Tini Koolen-Cuijpers uit Nederweert, Anton Stoop uit Beek en Donk, Drewes Boerema uit Eindhoven, Piet Royakkers uit Nuenen, Kees Marijnissen uit Breda, Petra de Rooij uit Breda, Peer van Ool uit Veldhoven, Bert Ooms uit Bergeijk, Peter Otten uit Roermond, Jan Wasscher uit Geldrop en Jacques Smits uit Son.

Nieuwsflitsen:

KNBLO-NIEUWS

OP GOEDE VOET

De abonnementskosten "Op Goede Voet" gaan omhoog van f 12,50 naar f 13,50 voor het nieuwe seizoen. Abonnees vinden dit bedrag op hun nieuwe acceptgirokaart, die bij dit maandblad is gevoegd.

HOOFDBESTUUR KNBLO

Met de aankomende Algemene Ledenvergadering zal het hoofdbe-

stuur met 50% worden gewijzigd. Aftredend en niet-herkiesbaar zijn: de Voorzitter A. Hubers, Mr. W. Avenarius, Drs. E. Karsten en Chris Bos.

LANGE AFSTAND KALENDER 2000

Het ligt in de bedoeling dat de kalender vanaf december 1999 beschikbaar is. Deze zal het in een boekvorm A5 verschijnen. Men

vindt daarin naast de kalender informatie over de tocht, zoals inschrijfgeld, kleed- en douchegelegenheid, herinnering, wandeltempo, routebeschrijving, bepijling, verzorgingsposten, café-rusten, massage en voetverzorging, etc. Verder heeft elke organisatie gelegenheid gekregen om in vijftig woorden iets over hun tocht te vermelden.

†
Wij ontvingen het droevig bericht dat op 10 oktober is overleden

Rene Caris

In de jonge leeftijd van 35 jaar.

Rene was 18 jaar lid van OLAT

Wij kunnen zijn naasten slechts woorden als steun bieden.

Prinses Margrietstraat 6, 5731BP Mierlo.

LEDENADMINISTRATIE : Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT

☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 email: ledenadm@wandel-olat.org

Vanaf 1 oktober j.l. wordt de ledenadministratie waargenomen door Theo Tromp. Rita Niëns heeft te kennen gegeven hiermee te willen stoppen met ingang van het nieuwe verenigingsjaar. Wel zal ze nog steun geven bij het verzenden van ons maandblad.

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie en dus niet naar het secretariaat of de redactie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het

noodzakelijk uw lidmaatschapskaart mee te nemen.

Tip: Bewaar uw lidmaatschapskaart in uw wandelboekje. Een plastic hoesje hiervoor is te koop in de boetiek.

Door: Theo Tromp

LEDENBESTAND

AANMELDINGEN:

Janet van Gennip,	Baristraat 56,	5632 TL EINDHOVEN,	13-06-1944
Ger de Haas	Eikenbocht 13	5511 LJ KNEGSEL	18-01-1956
Jeanette Beer	Eikenbocht 13	5511 LJ KNEGSEL	07-06-1959
Geert-Jan	Eikenbocht 13	5511 LJ KNEGSEL	13-08-1984

OPZEGGINGEN:

A. Vrijhoef	Espelaar 36	5467 BW VEGHEL
H. Dirkx	Europalaan 89	5531 BG BLADEL
Toos Bakker	Glorieuxlaan 67	5261 SH VUGHT
Johan Pieneman	E.J.Potgieterweg 45	1851 CG HEILO

AANGENOMEN:

F.Hink uit Eindhoven, Dini v.Asten uit Son en Breugel, Willem Geers en Ineke Geers uit Vught, J.v/d Berg en A.v/d Berg uit Weert

ANDERE MUTATIES

KNBLO sectie lange Afstand H.Klijn, Cissy van Marcxveldstraat 17, 1321 JP ALMERE
was Postbus 158, te Huizen

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

November

15	Wim van de Wal	Veldhoven
	An Klarenbeek	Raamsdonksveer
	Maria Jesserum	Boxtel
16	Tonnie de Vos-IJtsma	Bennekom
18	Lenij van Roosmalen	St.-Oedenrode
	Susan Vereijken	Someren
19	Jose Bot	Bilthoven
	Ad Mollen	Eindhoven
	Anja Stouthart	Veldhoven
22	Willy Senders	Eindhoven
	Toos ser Kinderen-Manders	Gerwen
	Nellie Peters-van Iersel	Lage Mierde
23	Bert de Boer	Asten-Ommel
	Frans de Wit	Waalre
24	Othmar Glänzer	Eindhoven
	Mia van Grootel	Eindhoven
	Carry Heyke	Den Haag
25	Peter Koolen	Helmond
	Diny Koopmans	Veldhoven
26	Piet van Selten	Mill
27	Montse Sole Murciano	Eindhoven
	Henk Treur	Geldrop

29	Kees Marijnissen	Breda
30	Henk Aerds	Nuenen
december		
2	Inge van Egmond	Breda
	Pieter v/d Mortel	Deurne
3	Piet van Dongen	Eindhoven
	Hennie v/d Laar	Son
4	Jan van Eck	St.-Oedenrode
	Hugo Prinsen	Valkenswaard
5	Petra de Rooij	Breda
6	Francien v/d Laar	Son
	Willy Nendels	Eindhoven
7	Erik Mens	Valkenswaard
9	Wil van Coenen	Vught
11	Anneke Sandstra	Amsterdam
14	Arie Abels	Uden
15	Piet van Bommel	Tilburg
	Yvonne Mikkers	Heeze
	Louis Vernie	Maasbracht
	J. van Weerden	Eindhoven
	Jo v/d Akker	Heesch

ONZE HARTELIJKE GELUK WENSEN

Gaan ook naar

Het Gouden echtpaar
HANS en JO PROMPER

Dat zij samen nog veel gezonde jaren mogen beleven

Afscheid van de redactie

Zelf had ik het al een tijdje aan zien komen: het stoppen met de zitting in de redactie van het OLAT-Nieuws.

Toen ik hier met veel enthousiasme instapte, had ik nl. geen baan. De situatie is gelukkig in mijn voordeel veranderd en sinds anderhalf jaar ben ik ook overdag heel druk met leuk werk.

Het wandelen blijft, vanzelfsprekend, maar ik kom steeds vaker in tijdnood om een goed stukje voor het OLAT-Nieuws te schrijven. Juist omdat we bij OLAT kwaliteit hoog in het vaandel hebben, heb ik besloten om te bedanken voor de redactie van het OLAT-Nieuws.

Het reilen en zeilen van OLAT en het wandelen liggen mij echter teveel aan het hart dat u nooit meer iets van mij hoort.

Zodra de gelegenheid zich voordoet zal ik daarom als "freelance" redactielid een bijdrage leveren.

Ondertussen komen we elkaar zeker te voet nog tegen.

Hierbij geef ik de hoofdredacteur Ad van Asten een superpluim voor zijn niet aflatende zorg en inzet voor het totstandkomen van iedere keer opnieuw het OLAT-Nieuws, dwars door eigenwijze computers heen. Een compliment meer dan waard.

Verder bedank ik Dinie van Asten voor de jarenlange gastvrijheid waarbij zij altijd speciaal voor mij een vers potje thee zette.

Tot ziens, wellicht in de winterserie!

Lies Wesseling

33° Winterserie OLAT zondag 21 november 1999 Café-Rest. "'t Oude Nest" Joh. Lehartzstraat 2			OISTERWIJK
<u>Afstand</u>	<u>starttijden</u>	<u>niet leden</u>	<u>OLAT-leden</u> (op vertoon lidmaatschapskaart)
40 en 30 km	8.30 - 10.00 uur	f 5,50	f 3,50
20 km	9.30 - 10.00 uur	4,50	2,50
15 en 10 km	9.30 - 13.00 uur	3,50	1,50

GRAAF VAN HORNE WANDELPAD

Afgelopen periode heeft de groep vrijwilligers prioriteit gegeven aan het opnieuw markeren van het pad. Tevens is men begonnen aan het demarkeren van de gewijzigde trajecten. In deze omschakelperiode zal men dus nog steeds oude en nieuwe markeringen vinden. De groep markeerders hebben doorgenomen hoe verder standaard gemarkeerd zal worden. Ook is men begonnen om de route in twee

richtingen te markeren. Men hoopt hiermee in het komende voorjaar gereed te zijn.

Er zijn wel enkele tegenslagen geweest. Op het militair oefenterrein is men bezig met een herindelings voor het recreatief medegebruik. Helaas heeft men zich daarbij alleen gericht op de ruitersport, aangespannen wagens en crossers. De wandelaar is alleen bedacht in kleine routes. Het Landelijk Wan-

delplatform-LAW heeft geen inspraak gehad en is totaal vergeten. Hierdoor is de markering op dit gedeelte beperkt. In het traject door de Krang hebben enkele jachtopzieners (jagers) problemen met de route en halen de markeringen weg. Met de routebeschrijving bij de hand levert dit echter geen problemen op. Helaas gaat hierbij de tekst "markering gaat voor de beschrijving" niet op.

De route is verdeeld over drie markeerders teams:

Weert NS - Stramproy (kerkplein)
Stramproy - Cafe 't Blaakven
't Blaakven - Station Weert NS

Theo Bouwmans - Theo Beelen
Tjeu v.d. Kerkhof - Paul Rietjens
Jos Scheepers - Les Dunning

Tijdens de laatste bijeenkomst waren allen vol enthousiasme en we hebben dan ook groot vertrouwen dat de kleine oneffenheden op korte termijn worden opgelost.

STEMPELBRIEF

Van het van Hornepad is een stempelbrief beschikbaar, deze is ver-

krijgbaar bij Toon van Wordragen, maar ook op de stempelpost en bij de VVV-Weert. Wandelaars, die het traject hebben afgelegd ontvangen een oorkonde en wandelboekplaatje en evt. IVV-stempel (vanaf 1-1-2000 beschikbaar). Zolang voorradig een speldje.

Sluitingsdagen cafés langs de route.

Indien een stempelpost gesloten is haal dan een stempel b.v. bij een andere gelegenheid.

Café De Luifel - Stramproy	woensdag gesloten
Rest. 't Vosseven - Stramproy	dinsdag gesloten
De Schuttershoeve - Altweerterheide	dinsdag gesloten
Café Dennenoord - Weert (IJzeren Man)	maandag gesloten

Wandelpaden in de schijnwerper

Door Toon van Wordragen

Uit lopende zaken

De bladeren verkleuren, paddestoelen steken hun koppen boven de grond. Na een prachtige zomer nu weer tijd voor een frissere wandeling. Dat kan o.a. door de twee nieuwe NS wandelingen opgezet in overleg met de Stichting Wandelplatform-LAW.

Drie dagen langs het nieuwe Hanzestedepad.

U start vanaf Brummen NS en loopt in 3 dagen via Zutphen, Deventer naar Olst NS 49 km

U wandelt in de herfstkleuren door een half open coulissenlandschap, door fraaie landgoederen als Engelenburg, Leusveld en Voorstonden op de overgang van IJssel naar Veluwezoom. Aan de oostkant van de IJssel loopt u door bos en open veld en vanaf Deventer door de uiterwaarden van deze rivier. Voordat u in Olst eindigt komt u door de Landgoederen Oud en Nieuw Rande, kasteel De Haere en Kasteel Hoenlo met prachtige tuinen.

Twee dagen langs het Trekvogelpad.

Hoenderlo - Ede-Wageningen NS. U begint deze tocht van 30 km in Hoenderlo te bereiken met de bus vanaf de NS stations Apeldoorn en Ede-Wageningen.

Een mooie tweedaagse tocht voor de herfst met veel bos, heide en zandverstuivingen. De eerste dag loopt u door Nationaal Park 'De Hoge Veluwe' (toegangsprijs f 7,00). Het toeristische Otterlo is in de herfst aangenaam rustig.

De tweede dag wandelt u door bekende natuurgebieden: het Mosselse Zand, Planken Wambuis en de Ginkelse Heide.

ANWB Informatie

De ANWB komt in de serie 'Kaart voor vakantie en vrije tijd' met 6 nieuwe titels: Kop van Holland (Den Helder/Schagen). Zeeland Noord (met Schouwen Duiveland). Zeeland Midden, Noord Limburg, Midden Limburg en Zuid Limburg.

De kaarten zijn in samenwerking met "Suurland Falkplan" ontwikkeld. De kaarten zijn bestemd voor iedereen die een gedetailleerde kaart zoekt van de streek waar

hij zijn vrije tijd door wil brengen.

Alle relevante informatie van een bepaalde streek is in kaart gebracht o.a. toeristische attracties, evenementen die in bepaalde maanden worden georganiseerd, voor een meerdaags bezoek aan een bepaalde streek adressen van hotels, pensions, appartementen, bungalows, logies met ontbijt en campings.

De kaarten zijn praktisch in gebruik doordat naast hoofd- en zijwegen ook de onverharde wegen en paden te vinden zijn. Vooral wandelaars en fietsers kunnen er goed mee uit de voeten. Bezienswaardigheden worden met symbolen op de kaart aangegeven. Schaal van deze kaarten is 1:50.000 (1 cm = 500 meter).

Deze serie 'Kaart voor vakantie en vrije tijd' bestaat nu uit 18 titels en is verkrijgbaar bij alle ANWB-verkooppunten, VVV's, boekhandel en warenhuizen voor f 8,95 per stuk.

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

4 maart	GR-565	Vrieselhof - Vosselaar	33-26-20 km
15 april	GR-56	Weywertz - Manderfeld	32-27-18 km (Narcissen in bloei)
24 juni	GR-AE	Manhay - Houffalize	30-20 km
1 t/m 3 sept.	Tweedaagse Heemelsdeiercher (Luxemburg)		30-20-15 km*
30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km

* Deze tochten zijn van data en plaats veranderd!

INSCHRIJVEN

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen door f 40,00 (**OLAT-Leden f 5,00 korting**, mits uiterlijk één maand van te voren ingeschreven), voor het weekend f 115,00 (**OLAT-leden f 10,00 korting**), over te maken op giro 706801 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT te WEERT. Met vermelding van datum, aantal personen, opstapplaats en afstand. Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalingen en gewenste opstapplaats.

Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond na 19.00 uur en voor 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

WEEKEND EIFEL 25/26 SEPTEMBER 1999

Door Coby Cissen

Zaterdagmorgen om 7.30 uur vertrok de bus naar de Eifel. Om ongeveer halftien werden de mensen van de 35 km afgezet in Langerwehe.

De rest ging verder met de bus.

En ja, daar hebben wij het weer: Theo is de draad weer kwijt. Wat is het geval? Als de bus stopt zegt Theo: "Hier gaan de mensen van de 28 km vertrekken." Wij allemaal eruit, behalve de mensen van de 18 km natuurlijk. Ad en Sjaan en nog een paar wandelaars liepen meteen aan. Toen bleek dat dit de startplaats van de 18 km was ging Frans, onze chauffeur, achter

dat groepje aan om ze terug te halen. Wij weer terug de bus in. Rond elf uur werden wij gedropt.

Samen met nog vijf anderen ging ik van start. Maar zoals gewoonlijk ging het ook nu weer fout.

In een café vroegen we naar een alternatieve route. Ja die was er één vertelden ze ons. En, inderdaad het ging een heel eind goed tot we op een gegeven ogenblik linksaf gingen dwars door

de bramenstruiken. Een slimmerik zegt echter na een tijdje: 'hier zitten we niet goed'. Dus wij weer allemaal terug.

Na een afdaling kwamen we bij een kruising, hier besloten wij rechtsaf te gaan. Helaas, dat was ook weer fout. Wat bleek: de berg die we zojuist afgedaald waren, klommen we nu weer op. Slim hè! En weet je wat ook zo vervelend is. Die kerels gaan 'h e t' iedere keer weer eventjes uitrollen, zeggen ze dan. Dus dat schiet ook niet op.

Om 18.30 uur komt Theo ons ophalen om ons naar de jeugdherberg te brengen. Daar aangekomen,

gaan we eerst eten en daarna heerlijk onder de douche. 's Avonds drinken we samen nog een pilsje en gaan naar bed.

De volgende morgen ga ik weer met hetzelfde groepje de 15 km lopen, want zo zeiden we: 'dat worden er toch weer twintig!' Na een paar kilometer komen we bij de Eifel-basiliek. We gaan even naar binnen om te kijken. Ik steek ook nog even een kaarsje aan in de stille hoop dat we weer niet verkeerd zullen lopen.

Maar na de heerlijk soep van Dini gaat het weer mis. Midden in het bos weten we het niet meer. De één zegt rechts, de anderen links. 'We gaan richting zon' zegt Bert. En zo komen we weer op de goede route.

Goed van Bert, hè!!!

Rond 15.30 uur komen we in Blankenheim aan. We wandelen even door het dorp dat heel mooi is. Omstreeks halfvijf rijden we weer huiswaarts. Het was een gezellig weekend en we hebben veel gelachen. De omgeving was mooi met veel vergezichten en prachtig weer. Nou de groetjes en tot volgend weekend. **Coby.**

DE LAATSTE KANS OP EEN UNIEKE TOCHT

Vrijdag 17 december start voor de 25e maal de tocht ter gedachtenis van het Ardennen Offensief. Het is 25 jaar geleden dat een groepje van de wandelvereniging 3MF uit Plombières een tocht organiseerde van 95 km naar Houffalize. Elk jaar werd daar in dat weekend een tocht van 15 kilometer georganiseerd. Tijdens de 3e of 4e maal werden in het betreffende

weekend de verkiezingen gehouden en werd men in gelegenheid gesteld om de 95 en 15 kilometer achter elkaar te lopen. De tocht wordt in groepen gelopen met verschillende snelheden variërende van 7,6 km tot 5 km per uur. In de jaren van 1978 tot 1984 waren we steeds met een groot aantal OLAT-leden van de partij. In de lustrum jaren wordt gewandeld van Houffalize naar Plombières over 120 kilometer, dus ook dit jaar zal dit het geval zijn. De geruchten gaan -en deze zijn erg zeker-, dat het dit jaar de laatste maal is dat deze tocht georganiseerd wordt, laat deze kans niet voorbij gaan.

Vrijdag 17 december zullen we met enkele auto's c.q. busje(s) naar Houffalize rijden. Het zal een Internationaal gezelschap zijn, want mijn Noorse Vriend Jan en Duitse vriend Stefan zullen ook deelnemen. Zij willen na de tocht op zondag deelnemen aan de winterse rietocht van OLAT in Griendtsveen. Durft u het ook aan een 120 kilometer te wandelen met een goede verzorging in mogelijk winterse omstandigheden geeft u zich dan z.s.m. op bij Theo Tromp ☎ 0495-450325. Na-inschrijving is niet mogelijk.

Met vriendelijke groet, Theo

• **John Kennedy**

"De Gouden Leeuw" is redelijk goed gevuld en het ziet er naar uit dat er meer deelnemers zullen zijn dan vorig jaar. Als ik net voor we vertrekken vraag hoeveel er zijn, krijg ik geen direct antwoord. Buiten wachten we ergens op, maar het is niet duidelijk op wie of wat. De harmonie die ons zo'n halve kilometer zal begeleiden is er klaar voor en het is al ruim over klokke 10. Ergens schijnt iemand aan het woord te zijn, maar niemand weet waarover het gaat. Plotseling een knal en de muziek zet zich in beweging en wij er achteraan. De belangstelling is

KENNEDYMARS BERGEIJK 17/18 SEPTEMBER

Ad van Asten

Kunt u in het kort weergeven hoe u de Kennedymars Bergeijk 1999 heeft ervaren? (schroom niet voor kritiek) Dit is één van de vier vragen die het organisatie comité stelt direct nadat ik mijn inschrijfformulier heb afgegeven. Ik mag er wel enkele uren over nadenken, want ik hoef pas morgenmiddag antwoord te geven.

ruim en persoonlijke aanmoedigingen vanaf de kant duiden er toch op dat er veel van hier zijn. Als we los zijn, vormen zich enkele groepen, links en rechts langs de weg richting Eersel. Achter mij wordt flink gepraat en er schijnen een paar bekenden te lopen. Een van hen is onze Gouden medaillist (LDW) Bert van Rooy uit Geldrop, de andere is (een) Limburger.

Al pratend wandelen we verder en het gaat in een stevig tempo. In Hapert krijgen we de eerste verzorging, wat thee met krentenmik inhoudt. Bert vertelt dat dit zijn 60^e Kennedymars is, ik lig er nog 11 op hem achter. Het volgende dorp is Bladel dat we via de Sniederslaan en het centrum doorkruizen. Het is heerlijk wandelweer en de afstand naar Reusel is een peulenschil. De luchtvochtigheid is echter hoog en er wordt wat afgezweet. Het unieke van de

Bergeijkse Kennedymars is dat je onderweg de helft van het inschrijfgeld terug krijgt in de vorm van vijf consumptiebonnen; één per rustlokaliteit.

In Reusel op 18.2 km, tijd 00.56 uur, tref ik Ad Mollen hij is een beetje teleurgesteld omdat Theo (met het hoedje?) ondanks belofte niet is komen opdagen. Maar Ad vermaakt zich toch wel!

Bert is in de achterzaal neergestreken en is van plan 'er het zijne van te nemen', voor deze keer besluit ik maar om mijn rust wat ruimer te nemen. Na een half uur zijn we weer op weg. Nu gaat het door het buitengebied richting Mol, waar we de grens passeren via het viaduct over de snelweg Venlo/Turnhout. Intussen lopen een Eindhovense mevrouw en haar kennis met ons op. De waterpost staat in tegenstelling tot de twee voorgaande keren, dat we deze

route volgen, nu meteen bij de afslag naar het fietspad door grenspark De Kempen naar De Witrijt. Het is aardedonker en Bert licht af en toe wat bij. Op den duur wordt de afstand tussen Bert en mij wat groter; hij heeft een andere indeling van zo'n afstand dan ik. Persoonlijk houd ik meer van een constant tempo met kortere pauzes, terwijl Bert langer rust en in een hoger tempo loopt. Bij "Dennenlucht" haakt het andere stel af en Bert raakt ook los.

Om 3.55 uur na 33.5 km kan ik m'n tweede consumptiebon inwisselen in "t Zand" in Weebosch. Bert en ik besluiten hier afzonderlijk te starten, omdat we elkaar anders alleen maar zouden plagen. Er resten nog 9.5 km naar Bergeijk waar we, na 43 km, de eerste ronde volmaken, die over Weebosch gaat naar Luyksgestel via 'De Zwarte Bergen' om vervolgens net voor Bergeijk nog even het veld te worden ingestuurd, alsof het eindeloos lijkende traject van 't Loo' naar 't Hof' al niet lang genoeg zou zijn. Ik word afgecheckt om 5.50 uur en m'n derde bon verandert in een heerlijke soep. Na nog een cola om de smaak weg te spoelen, even de benen op een stoel en m'n tas bij vertrek te zetten ga ik ook weer op stap.

Het nu volgende traject is 13 km en niet 'onaardig' om te doen, al zou ik over de eerste kilometers daar, 'n uur of 6 later, heel anders over denken! Bij Westerhoven gaat de ochtendschemering over in daglicht; alles wijst op een mooie dag. Dommelen is nog in rust als ik passeer, straks zal dat anders zijn. Bij de ingang naar de Malpie staat een waterpost. Zij willen wel iets kwijt over het aantal deelnemers. Het valt niet tegen en het aantal ligt 10% hoger dan vorig jaar, ze verwachten ook veel van de 40 km die om 8 uur van start zal gaan en het parkoers van het tweede deel van deze Kennedymars volgt. Later blijkt evenwel dat dit optimisme erg tegenvalt; slechts een man of

veertig komt opdagen. De Malpie vennen liggen gehuld in de ochtendmist, het is prachtig om daar op dit uur van de dag te wandelen. Ik haal een deelnemer uit Hoogeloon in die deze tocht al voor de 26^e keer doet. Na kennisgeving blijken we wederzijds in dezelfde familie kennis te hebben. Bij Schaft zit iemand die moet stoppen vanwege problemen met de spieren.

Bij "Zomerhof" net voor de Achelse Kluis wordt mijn kaart afgetekend om 8.55 uur en we zitten dan op 58 km. Een attente verzorger merkt dat ik nogal bezweet ben en adviseert even de jack uit te doen, een raad die ik graag van hem aanneem. Bert van Rooy tref ik hier ook nog, hij is in gezelschap van een jonge knaap die zichzelf voor de gek houdt door te vertellen dat hij het 't vorig jaar ook deed, maar later huilend moet bekennen dat het toen niet lukte, met grote vreze voor dit jaar. Als ik op het punt sta om te vertrekken staat daar ineens Ad Mollen, hij is uitgevallen vanwege een liesbreuk. Voor hem vanavond dus geen Lichtstadavondwandeling al denkt hij dan nog wel te kunnen komen. Dat is echter niet gelukt.

Voorbij De Kluis wordt ik ingehaald door een vrolijke verteller. Zijn Nederlands is echter niet van hier en ik gok dat hij Duitser is. Mis, het is een rasechte Fries die vol bewondering is over het landschap waardoor wij de laatste uren wandelen. Zijn kijk op schoonheid steekt hij niet onder stoelen of banken en hij vergeet niet te vertellen dat zijn moeder verwant is aan de 'Grote' Jan Steen. Zijn wandelbasis ligt bij de FLAL al moet hij bekennen dat hij daar tegenwoordig vaak absent is.

Plotseling klinkt er een vriendelijke groet vanaf een bankje in het Leenderbos. Ik had het kunnen vermoeden, ook vorig jaar was hij hier: onze vriend Jan Legius even rustend op zijn gang naar de Achelse Kluis. Ik neem even een moment tijd om hem te begroeten.

Het fietspad door het Leenderbos tot de schuur van de Boswachterrij lijkt eindeloos, na elke bocht verwacht je de post te zien. Op den duur krijg je zelfs een hekel aan de statige bomen die je een uur geleden nog bewonderde. Bert haalt me in en samen gaan we verder; hij fitter dan ik. We halen nog iemand in, die moet afhaken.

Vanaf de bananenpost tot Dommelen is het 6 km, Bert neemt afscheid en verdwijnt in de verte. Ik besluit me niet te forceren en wandel in een rustig tempo naar "De Dommelstroom" in Dommelen. Ondertussen de drukte in Valkenswaard niet al te hoog prijzend. Niemand schijnt hier te beseffen wat die 'eenzame oude dwazen' daar aan het presteren zijn. Niemand maakt plaats en je kunt het best voor het fietspad kiezen in de hoop dat auto's je daar ontzien.

In Dommelen laat ik mijn kaart aftekenen om precies 12.00 uur. Mijn laatste consumptiebon, een korte pauze en dan weer op weg. In de bocht naar Westerhoven stopt juist de verzorgingswagen met water en dankbaar neem ik een glaasje. Opvallend tijdens de hele tocht is rustige vriendelijkheid van de verzorgers, ze hebben alle tijd voor je. Met dank.

Een kilometer of twee, drie verder staat nog een mevrouw met een drinkpost en rustig genietend van het mooie weer kom ik weer terug in Bergeijk. Verschillende wandelaars keren al weer huiswaarts en geven claxonerend aan dat ze me zien... Bij "De Gouden Leeuw" word ik binnengepraat door een speaker, de dames achter de tafel tekenen m'n kaart af om 13.35 uur en feliciteren me. Door een vriendelijke dame krijg ik een medaille omgehangen en zij overhandigt me één roos namens de VVV en de Stichting Kennedymars Bergeijk. Helaas, niemand herinnert mij aan het laten aftekenen van mijn blauwe Kennedywalkers kaart en het zou nog wel de eerste stempel op m'n tweede kaart geweest zijn.

Och, ja die vragen van de enquête: ik geloof niet dat die zullen helpen het deelnemersaantal omhoog te halen. Mijn raad is: ben blij dat er zoveel wandelaars waren en ga volgend jaar weer met deze goed gemotiveerde mensen op de zelfde voet verder; als ik kan ben ik er ook weer.

In de afgelopen periode hebben de volgende personen De Long Distance Walker behaald:

LONG DISTANCE WALKER

nr. 005 Henk van Vuyk
nr. 006 Gerrit van Haandel
nr. 007 Ingrid Schrik

nr. 008 Niko van Hagen
nr. 009 Jos van Gorp

KENNEDY WALKERS zijn geworden:

BRONS (5 tochten)

Henk Sanders	Den Haag
Andre Loos	Lelystad
Nancy van Oort	Noordeloos
Dick Snaterse	Schoonhoven
A. van Wijngaarden	Schoonhoven
M. Biesmars	Weesp
M.L. Hendrixx	Haelen

C.T.A. Bollmann	Venlo
A.W.M. Lexmond	Bergschenhoek
Ad van Asten	Son
R.M. Weyers	Venlo
F.V.B. Krom	Lochem
Piet Luteijn	Groot Ammers

SUPER KENNEDYWALKER

ZILVER (10 tochten)

F.M.M. van Kasteren Venlo

MASTER KENNEDYWALKER

GOUD (15 tochten)

Maria Hoek Mierlo
Ernst Westerhof Drunen

CLUBKAMPIOENSCHAP OLAT

Door Bert Timmermans

Junioren

	3 km	5 km	10 km	Totaal
1. Ronnie Timmermans	723	714	668	2105
2. Marco Timmermans	561	561	552	1674

Senioren

		3 km	5 km	10 km	Totaal
1. Kees Lambregts	892 (A)	924 (B)	905 (C)		2721
2. Henk Plasman	953 (A)	789 (B)	974 (C)		2716
3. Klaas Bakker	595 (A)	475 (C)	524 (D)	308 (F)	1902
4. Paul Canters	641 (D)	569 (F)	628 (H)		1838
5. Frits van Duijnhoven	471 (C)	578 (D)	751 (G)		1800
6. Sjef Koolen	431 (C)	524 (D)	372 (F)	289 (G)	1616
7. Servee Derks	453 (A)	496 (C)	606 (D)		1555
8. Bas van Steenbergen	389 (A)	420 (C)	566 (D)		1375
9. Hugo Prinsen	427 (C)	422 (F)	441 (H)		1290
Cees Lambregts	806 (A)	761 (B)			1567
Bert Timmermans	536 (A)				536
Anne Radder	486 (D)				486
Huub Raymakers	457 (D)				457
Frances Rouppe v/d Voort	447 (D)				447

Henny van Megen	435 (C)	435
Theo Beelen	383 (D)	383
Ben Duin	348 (D)	348
Piet de Ruiter	188 (F)	188
Ad Mollen	3 (D)	3

Dames

1. Connie Raymakers	457 (D)	Totaal 457
2. Riet Emans	150 (E)	150

PS: De letters achter de punten staan voor de gelopen afstanden

10 km = A 20 km = B 50 km = C 80 km = D 100 km = E 15 uur = F 24 uur = G
100 EM = H

Tot zover de voorlopige eindstand. Ziet u uw naam niet op de lijst, maar u heeft wel een wedstrijd of prestatietocht gelopen op de afstanden: 10-20-50-80-100 km of 100 EM of een tocht van 15-24 -28 uur laat het dan even weten. Mijn adres: Bert Timmermans, Merwedelaan 34, 5463 JL Veghel ☎0413-343690 Graag voor 17 november.

Snelwandelagenda

november

14	Rotterdam	RWV	Tweede wedstrijd winterserie snelwandelen. In het Kralingse Bos op een rondje van 906 meter. 1 km pupillen en D-junioren; 3 km C-junioren; 5 km vrouwen en AB-junioren en 10 km man-nen. Aanvang 11.00 uur. Deelnemers melden vóór 10.15 uur in de kantine bij de kunststofbaan aan het Langepad. De start is ongeveer een kwartier wandelen van de kantine..
21	Zaandam	Zaanland	Indoorwedstrijden snelwandelen in sporthal "De Vang", Vermiljoenweg, Zaandam.

december

05 Rotterdam RWV Derde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 14 november.

januari 2000

02	Rotterdam	RWV	Vierde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 14 november.
23	Zaandam	LAT	Baanwedstrijden snelwandelen.
30	Amsterdam	Zaanland	Indoormeerkampen met duizend meter snelwandelen voor pupillen en CD-jeugd. Aanvang 16.15 uur. Sporthal op sportpark Ookmeer Amsterdam (naast de atletiekbaan van AAC). RWV-leden, die willen meedoen, moeten zich zsm melden bij Philip.

februari

06	Rotterdam	RWV	Vijfde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 14 november.
26	Den Haag	KNAU	Principedatum voor de indoorkampioenschappen snelwandelen.

BAANWEDSTRIJD SNELWANDELEN GEN.MICHAELIS OP 25 SEPTEMBER 1999 TE BEST

	Naam	Vereniging	g.d.	1.000	3.000	5.000	10.000
3.000 meter Jongens D							
1	Wilfried van Bremen	R.W.V.	87	6.54	20.34.0		
5.000 meter Jongens C							
1	Jacques van Bremen	R.W.V.	84	5.47	17.02	27.54.5	
2	Marco Timmermans	R.W.V.	84	6.01	18.14	29.52.2	
5.000 meter Jongens B							
1	Robert van Bremen	R.W.V.	82	5.28	16.53	28.10.9	
5.000 meter Mannen Senioren							
1	Marcel Bunschoten	L.A.T.	78	5.37	17.07	28.52.7	
5.000 meter Mannen Veteranen							
1	Huub Kaenen	R.W.V.	59	5.00	15.11	25.16.1	

2	Wim van Bremen	R.W.V.	55	6.03	18.13	30.24.2
3	Philip Krul	R.W.V.	47	6.26	19.18	32.23.6
10.000 meter Mannen Senioren						
1	Pedro Huntjens	Unitas	67	4.46.5	14.43.2	24.47.2 49.15.5
2	Kees Lambregts	O.L.A.T.	59	4.56.0	14.42.6	24.45.8 49.27.1
3	Hans van der Knaap	R.W.V.	59	5.30.3	16.07.1	26.52.7 54.35.0
10.000 meter Mannen Veteranen						
1	John van Puyvelde	Unitas	59	4.55.8	15.29.4	25.58.5 51.20.9
2	Richard Leyenaar	R.W.V.	59	5.10.1	15.29.7	26.07.1 52.44.7
3	Hans van Wakeren	Unitas	49	5.32.9	16.38.1	27.59.1 57.28.2
4	Ger Reneerkens	Unitas	58	6.03.0	18.12.3	31.02.3 63.11.7
5	Emiel van Landeghem	Brabo	32	6.28.2	19.59.3	33.26.9 68.05.1

Snelwandelscheidsrechters: Sjanie van Wakeren, Mia Robben en Henri Hammecher

CONSTANT BERICHT

Woensdag 15 september nam Constant deel aan de Euraudax Herfsttocht in Velp. De start was om 11.00 uur vanuit gebouw "Schoonenberg". Het eerste decor waren de straatjes van Velp en Rozendaal aan de rand van de Veluwe. Dan volgt het Rozendaalse Veld, een heidegebied met stuifzand en hier en daar wat bosjes en berkenboompjes. Er zit ook behoorlijk wat hoogteverschil in dit gebied dat ruim 500 ha groot is. Dan komt de brandtoren in zicht. Deze toren is 34 meter hoog en staat op het hoogste puntje van de Veluwe (110 m boven NAP). Zoals de naam doet vermoeden is deze toren bedoeld voor het vroegtijdig opsporen van brandhaarden op de Veluwe. Hij werd in 1949 gebouwd en na een tijdelijke sluiting vanaf 1978, in 1989 geheel

gerenoveerd. In de schaduw van deze toren kregen de wandelaars soep met een koekje!

Later komt het wandelgezelschap nog langs een herderswoning waarbij, tot in de jaren veertig, ook een schaapskooi stond. Via de groene poort en een oorspronkelijke 'schaapsweide' ging de tocht verder door bossen en langs de hoogst gelegen sprengen (waterbron) van de Veluwe, maar liefst 80 m boven NAP boven op de Zijpenberg. Hierna kregen de wandelaars het even zwaar te verduren. Een afdaling met de nodige hindernissen was hiervan de oorzaak. Maar, de constatering van Constant was: ondanks de zwaarte, wel erg avontuurlijk en hij wist welhaast zeker dat aan het eind van deze duik Restaurant-Brasserie "De Wildwal" op hem wachtte. Na deze

verpozing ging het verder langs het bezoekerscentrum 'Veluwezoom', een bijenstal, een koetshuis en een schaapskooi tot bij een terrein met grazende IJslandse pony's. Er was evenwel ook nog heel wat klimwerk te verzetten in een heuvelachtig gebied.

Voordat de straten van Velp-Rozendaal werden bereikt werd het gezelschap nogmaals gelaafd en dat was nodig ook want hoe aandoenlijk het aanschouwen van de omgeving ook was, de klimmetjes waren venijnig. De 75 wandelaars genoten tot 16.00 uur van deze wandeltocht tijdens mooi zonnig weer.

Global Embrace

Voor De WS'78 begon het wandelseizoen 1999/2000 op zaterdag 2 oktober om 9 uur vanuit Party-Centrum "Bos en Duin" in Soest. Bossen, met smalle paden en ruiterspooren vormden de aanloop naar De Paltz. Dit is een landgoed waarop een fraai herenhuis staat en een park dat is aangelegd in Engelse landschapsstijl. De eigenaar laat momenteel het landgoed herstellen en het ligt in de bedoeling dat het toegankelijk wordt voor

publiek onder begeleiding van IVN-gidsen. De Stompert en De Vlasakkers zijn de volgende doelen in een omgeving van heide en naaldbos, waarin nogal wat verharde wegen zijn aangelegd. Het gebied is alleen toegankelijk in de weekenden en op feestdagen vanwege het intensief gebruik van deze gronden als militair oefenterrein. Enig geheim wordt nu ingebouwd en alleen de wandelaars weten wat het 'kunstwerk' behelst

dat langs een graspad is geplaatst op weg naar de soeppost voor de 'genodigden'.

Na deze verzorging in Soesterberg ging de route richting Kozakkenput. Dit gebied dateert uit de jongste geschiedenis met veel groeden als aanplant. Voor de naamsaanduiding Kozakkenput moet men evenwel zo'n 200 jaar terug in de geschiedenis gaan. Begin negentiende eeuw was hier op het toenmalige heidegebied een Frans sol-

datenkampement ingericht. In dit kampement was een huurleger van Kozakken gelegerd, deze hebben daar voor het Franse leger waterputten gegraven. Als gevolg van het Franse kampement is hier ook het plaatsje Austerlitz ontstaan. Het heidegebied om deze plaats werd bebost en zo ontstond daar ook een boswachterij met dezelfde naam. Eerst was het hier om de houtwinning te doen, maar vanaf 1964 worden de deels oudere en deels jongere bossen uitsluitend beheerd voor de recreatie en het natuurbehoud. In de boswachterij is een werkschuur ingericht met een expositie over het bos en er is een dagkampeerterrein. Terwijl ik u dit vertel zit Constant te genieten in het restaurant "Pyramide van Austerlitz" dat ze vreemd genoeg in Woudenberg hebben neergezet. Als u daar ooit gewandeld heeft, dan weet u ook dat we inmiddels in

boswachterij Den Treek-Henschoten zijn aangekomen. Ook hier is het militair oefenterrein dat deels bebost is een deels uit heidevelden en landerijen bestaat. De ondergrond is 'woest' laat Constant weten vandaar natuurlijk dat er hier en daar sterke hobbelingen zijn te bespeuren daarbij komt nog dat andere elementen in vroeger tijden bij guur weer zorgden voor zandverplaatsingen. Via de Treekerduinen wordt naar Amersfoort gewandeld waar verzorgers klaar staan. Als we dan achter de bosjes vandaan komen, staat daar ineens een levensgroot Belgenmonument. Ik neem aan dat Constant ons in een volgend voorbijgaan de achtergrond van dit beeld uitlegt. De fraaie bosvijver in het naald- en loofbos van Birkhoven en de Ark van Amersfoort zijn ongeveer de laatste ontspannende tafereeltjes op deze tocht.

We gaan ons nu verplaatsen door de Korte en Lange Duinen, omheen de Soesterduinen dat de nodige inspanning vereist vanwege de zware beklimmingen die onderwijl nodig zijn. Des te groter is uiteindelijk dan ook de voldoening als na zo'n inspanning ook de finish in zicht komt.

De 304 wandelaars op deze tocht van WS'78 genoten in eerste instantie van mooi weer, maar gaandeweg nam de bewolking toe en begon het te regenen.

Deze tocht stond ook in het teken van de Global Embrace, door de Verenigde Naties in het leven geroepen bij gelegenheid van '1999, het jaar van de ouderen' onder het motto: Naar een samenleving voor alle leeftijden. Hoe kan men dat beter aanpakken dan met een fikse wandeltocht waar jong en oud verbroederen!

WANDELKRONIEK 25 JAAR OLAT-NIEUWS 1996 EN 1997

Door Ad van Asten

Objectief: Dit wordt de voorlaatste beschouwing op 25 jaar OLAT-Nieuws. Een periode waarin ik zelf ook deelnam aan de totstandkoming van ons clubblad. Ik beloof u mild over mijzelf te zijn, doch het een en ander onbevooroordeeld te behandelen.

Snelwandelcommissie: de V.C.B. waarover ik vorige maand al sprak heeft haar werkzaamheden afgerond met verheugend nieuws: Er is weer een snelwandelcommissie die bestaat uit Jan van de Ven, Bert Timmermans, Rita Slootweg en Sjef Koolen. Het bestuur gaat er van uit dat OLAT weer gaat meespreken op snelwandelgebied. Helaas moet ik constateren dat deze uitgang weer op een 'kaal' besluit bleek te berusten.

Wandelen in internetland: Het internet was in deze dagen in opkomst. Ook de wandelwereld toonde belangstelling met digitale bospaden. De schrijver van het 'item' zat toch wel even mis met zijn conclusie: Zal OLAT-Nieuws in de toekomst op internet te lezen zijn? Wees maar gerust, dat zit er niet in! PS: OLAT-Nieuws uitgave

december 1998 is 2 maanden op internet te lezen geweest. Wandelnieuws op internet is momenteel gemeengoed. Nieuws over onze vereniging vindt u op: www.wandel-olat.org/ met diverse links naar buiten.

Back to the basics: er is een onderhoudend bericht opgenomen van Theo dat bij de redactie al voor de ALV van november vorig jaar bekend was. In 'Terug naar de basis' geeft Theo zijn visie op het betrokken blijven van het bestuur bij haar leden ook al zijn er dat 600. Het ogenblikje 'tijdgeven' aan een lid en ze de kans geven elkaar te leren kennen zijn belangrijke factoren.

Verder benadrukt hij dat bij w.s.v. OLAT het lange afstandwandelen en het prestatiewandelen belangrijke punten zijn in de statuten. Op

dit ogenblik hebben wij als lange afstand wandelvereniging geen enkele tocht meer waar we trots op zouden kunnen zijn.

Ook het opgeven van de avondwedstrijden en verwaarlozen van prestatietochten bedrukken zijn gemoed.

Up to the future: in een reactie zegt het bestuur te weten waarmee OLAT groot is geworden en haalt hierbij de 'pronkstukken' aan die de vereniging in het verleden heeft gerealiseerd, maar zegt de schrijver dan: het is nog moeilijker c.q. emotioneler om bestaande tradities te verlaten. En zij(bestuur) halen dan het afschaffen van het geüniformeerde groepswandelen aan, waarbij OLAT altijd als een soort zwaard van Damocles boven deze groepen hing. Het bestuur is er van overtuigd dat 'zoiets' OLAT ook te

wachten staat als zij blijven stilstaan en niet op tijd meegaan met de ontwikkelingen binnen de wandelsport. 'Regeren is vooruitzien', een gezegde dat maar al te vaak wordt gebruikt als excuus voor onvermogen. De discussie werd daarna op order gesloten.

Uitslag enquête: 35% van de leden heeft het formulier teruggestuurd. De beleidscommissie is blij verrast. Veel leden zijn bereid iets voor de vereniging te doen. Er kwamen zelfs verontschuldigheden binnen voor het feit dat men niet in de gelegenheid was iets te doen. Heel sympathiek wordt er dan gezegd, maar het hoeft natuurlijk niet want OLAT is blij met ieder lid en een vereniging kan niet verwachten dat alle leden iets willen of kunnen doen. Toen is de commissie aan het werk gegaan om een systeem te ontwikkelen om iedereen die echt iets wil doen te benaderen. Het streven hierbij was om er zo zorgvuldig mogelijk mee om te springen. (Het bericht van de commissie dd 19 januari was bijgevoegd.). De zorgvuldigheid is daarna goed bewaard gebleven!

Redactie: Ook hieraan even een klein woordje. Per februari 1996 kon het bestuur bogen op een redactieteam van vijf personen. Nieuwkomers waren Martin Wernsing†, Jaap Rottier en uw huidige schrijver Ad van Asten. Jaap, de 55+'er, verdween tijdens mijn vakantie twee maanden later, ergens heen (perhaps to the Yellow Sea?). Martin overleed drie maanden later. Hans eindredactie, Ben en ik hebben tot november 1997 het redactieteam gevormd. Bert deed het snelwandelen tenzij anders vermeld.

Per april 1996 werd QF-druk-vorm in Leende bedankt en mocht Copynomie in Veldhoven voortaan ons boekje drukken! Vrijheid en blijheid! En ieder zong zijn eigen lied, de wijs was exact bepaald.

P.R.: misschien schrikt de naam u af, zegt de voorzitter in zijn bestuursmelding, maar het klinkt moeilijker dan het is. En toen

mocht iedereen in zijn pen klimmen of naar Wim in Veldhoven bellen. Sinds een paar jaar staan deze tekens achter Toon zijn commissariaatsnaam.

60 cm: iets wat we nog niet konden weten werd nu openbaar gemaakt. OLAT neemt alle slaappleaatsen in "De Ganzenheuvel" tijdens de Vierdaagse in optie. Er zijn 300 plaatsen beschikbaar. Elk kontje mag 60 cm meten en dan is er ook nog een zelfde ruimte voor de rest. Hoort en zegt het voort! Klinkt de yell.

Embleem: Hans Offermans heeft 'het verworden' OLAT-embleem opgevijzeld, waarbij het wapen van St.-Oedenrode weer in originaliteit werd opgenomen. Graag wil ik hierbij toch een opmerking plaatsen. Het OLAT-embleem is, zover ik weet nog steeds, de uitvoering zoals alle clubleden bij aanvang van het lidmaatschap ontvangen. Alle andere uitvoeringen zijn clubvignetten ook het vignet met het mannetje dat jarenlang de voorzijde van ons clubblad sierde. Hierin kun je natuurlijk vrij met de tijd meegaan, zoals dit jaar gebeurd is met het uitgetreden mannetje dat nu een tehuis vindt in de O van OLAT.

De laatste strubbeling: Vol ongelooft werden we voor de zoveelste maal geconfronteerd met een bestuursproblematiek. Het zittende bestuur zou niet langer bij machte zijn structurele problemen op te lossen, ten gevolge waarvan een bijzondere ledenvergadering bij elkaar werd geroepen om tot opheffing van OLAT over te gaan, mits er 'denkers' naar voren zouden treden; aan 'doeners' geen gebrek. De onderlinge verstandhouding binnen het bestuur zou uitstekend zijn. Door het voorleggen van een gevaarlijke stemformule werd het bestaan van OLAT daadwerkelijk in de waagschaal gelegd. Mijn conclusie destijds: "Door het aangaan van de kandidaatstelling door de vergadering werd het voortbestaan van OLAT gered, maar werd eveneens een zware

wissel getrokken op een zeer integer persoon, die OLAT een paar jaar met veel inzet heeft gediend. Mijns inziens was het beter geweest als betrokkenen de voorzitter voor deze mindere zet hadden behoeft."

De schouders er onder, of op weg naar 2000: "De buitengewone ledenvergadering heeft mij weer midden in het verenigingsleven van OLAT geplaatst", aldus Theo Tromp in een voorwoord van het bestuur. "De aanwezige leden hebben aangeduid dat zij vertrouwen hebben in de toekomst van OLAT en ik dank hen voor dat vertrouwen."

Lichtstad Avondwandeling: De eerste Lichtstad Avondwandeling werd een groot succes wat betreft het aantal deelnemers: Ruim 500. Ondanks de belofte van 'nu' geldt ook 'thans' nog dat er te veel door het donkere buitengebied gewandeld moet worden, terwijl slechts een deel van de 'Lichtjesroute' werd/wordt bewandeld.

Wandelkroniek: na een aarzelende start als 'zomerkroniek', kwam een nieuwe rubriek tot stand. Omdat kroniek echter op 'verleden tijd duidt' zijn wij later overgegaan naar de algemenere titel 'Wandelvaria'. Een rubriek voor wetenswaardigheden, maar ook voor korte meldingen en verslagen waaraan iedereen een bijdrage kan leveren.

Algemene jaarvergadering 1996: Tijdens de algemene jaarvergadering, die in goede sfeer verliep, werden Antoon Stoop en Henk Plasman benoemd tot Lid van Verdienste van OLAT wegens hun inzet en hun promoten van de snelwandelsport in het algemeen en daarmee ook van OLAT. Aan Loek Labout en Louis Oostvogel werd de Bondsspeld opgespeld wegens het 25-jarig lidmaatschap van OLAT. Diverse mensen ontvingen het OLAT-klompje en ook werden een aantal vrijwilligers gehuldigd. Marinus van Roosmalen werd tot nieuwe voorzitter van OLAT ge-

kozen, Jan Rodenburg werd secretaris en Hein Lenders penningmeester.

Verder zijn lid van het bestuur: Theo Tromp vice-voorzitter,

Toon Visser, Toon van

Wordragen en René Veugelers† die allen zoals eerder gezegd gezamenlijk de schouders eronder zetten.

Lustrumjaar 1997 begon met veel veranderingen: Een scala aan veranderingen bij de 'bonden' wordt ons aangeboden, maar ook de aanloop naar eigen activiteiten met name de invulling van het 30-jarig bestaan van OLAT. Bij de verdere bestudering van het 'boekje' merk ik dat ik m'n pen 'in die dagen' ook al flink roerde en als samensteller deel uitmaakte van het redactieteam. In een volgende boekje lees ik dan 'met rode oortjes' dat het bestuur niet zo ingenomen is met 'de veelheid aan geschrijf door die bepaalde naam'. Er zijn er toen geweest die, om waarschijnlijk bij het bestuur in 't gevlj te komen, ook maar niets meer van zich hebben laten horen. Het fenomeen 'Correspondent' stak de kop op en weet je wie er reageerden: Piet Royakkers en.....Lies Wesseling!

Leuk is ook te lezen dat je vragen die je via een kroniek stelde ook prompt in het volgende boekje beantwoord werden en dat er toen ook al blikken in de wandelbladen werden geworpen! Sorry Chris, maar je 'Tussendoortjes' of Wandelimpressies moest ik even bewaren.

Lange afstand tochten: Om (weer) te voldoen aan de statuten van onze vereniging heeft het bestuur besloten om een redelijk evenwicht te brengen tussen de

verschillende evenementen, derhalve werd besloten om in de komende jaren wederom lange afstand tochten van 80 en 100 kilometer te organiseren in de maanden mei of juni in de omgeving van Eindhoven. De basis voor de Kempenland wandeltocht in Eersel was heermee gelegd. In ons clubblad werd in de volgende nummers de rubriek Lange Afstand opgenomen.

Wandelwegennieuws: kwam uit Eindhoven met het geheel gerenoveerde Hertog Hendrikpad, een rondwandeling van 70 km. Een regiopad dat op ontwerp en naam staat van onze eigen wandelsportvereniging. Een zeer aantrekkelijk wandelpad waarop u een mooi beeld krijgt van de omgeving die volgens de jongste politieke ontwikkelingen weer eens op de schop moet. Door een massale toeloop van u allen, is het misschien mogelijk het monster dat 'stad' heet af te schrikken.

In een ruimer jasje werd het NIVON Streekpad Vennekespad geopend. Het is een geel/rood gemarkeerde rondweg door de Kempen en Meierij, met hoogte punten als: De Dommelvallei, De Kampina, De Utrecht, Grenspark De Kempen, Plateaux en Het Leenderbos.

Groot Nieuws: De KNBLO presenteert de heer Hubers als nieuwe voorzitter. De oud-burgemeester van Apeldoorn kondigt aan zijn schouders te zullen zetten onder: het beleidsplan, communicatie, herstructurering, marketing/P.R. en uitvoering van het plan dat zijn

naam draagt. Zijn eerste opdracht was een oplossing te vinden voor het rolstoel 'probleem' in de Vierdaagse.

Lustrumtocht 3-jaar OLAT: van 30 op 31 mei werd in Eindhoven e.o. de OLAT-lustrumtocht georganiseerd. Op de 100 km vertrokken 57 deelnemers, 37 deelnemers vertrokken op de 80 km. Ook werd op zaterdag een kortere afstand van 40 km gelopen, hieraan namen 113 personen deel. De deelnemers konden terugzien op een geslaagde tocht en velen kregen de smaak te pakken voor de toekomstige lange afstanden van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars.

Drukfoutje: mij is nooit duidelijk geworden waarom er in het vakantie nummer drie blanco bladen zaten terwijl het vierde werd gevuld met een levensgrote advertentie van de drukker. De kopij lag intussen bij Hans 'als geschrap't' op de plank.

Afscheid: met de jaarvergadering nemen we afscheid van weer een overzichtsperiode OLAT-Nieuws. In het begin van deze kroniek was er nog wat turbulentie maar gaandeweg raakte iedereen weer aan elkaar gewend. OLAT zat weer op koers. De laatste puntjes op de i werden gezet door Hans Offermans als eindredacteur. Ik bewaar goede herinneringen aan het team zoals wij toen vormden. Adieu Hans en Ben.

Ik kom bij u terug met een slotkroniek in ons clubblad van december.

Wandelen op dinsdag

Wat handig is om te weten:

- aan- en afmelden is niet nodig
- vertrektijd stipt om 10.00 uur
- zelfverzorging uit de rugzak
- de lengte van alle tochten ligt rond de 20 kilometer.

Programma wandelen op dinsdag Winterseizoen 1999/2000

DATA	STARTPLAATS	
2 november 1999	de Rips	Café "Viersprong", Ripsestraat 6
16 november 1999	Uden/Nistelrode	Bezoekerscentrum Slabroek, Natuurpark Maashorst
30 november 1999	Eindhoven	Zwembad "De Tongelreep", Antoon Coolenlaan 1 (Parkeerterrein)
14 december 1999	Afferden (L)	Werkschuur Staatsbosbeheer, Kapelstraat
28 december 1999	Luyksgestel	Camping "De Zwarte Bergen", Zwarte Bergendreef 1
11 januari 2000	Boxtel	NS Station Boxtel
25 januari 2000	Kaatsheuvel	Chinees restaurant, van Heeswijkstraat
8 februari 2000	Nuenen	Theater "Het Klooster", Park 1
22 februari 2000	Stramproy (L)	Kerk
7 maart 2000	Ospel	Bezoekerscentrum "Mijl op Zeven", Nat. Park Groote Peel
21 maart 2000	Woerden (Z-H)	NS Station Woerden

Bovenstaande tochten zijn samengesteld door: Chris, Jos, Els en Truus.

Meer informatie? Jos en Els: ☎0495-535848
Truus: ☎040-2110413

Impressies van een wandelvakantie in Zuid-Frankrijk 1999

Na een drukke zomer, een goede Vierdaagse, op zondag 19 september jl. betrokken voor een korte (wandel)vakantie naar Zuid-Frankrijk (Bouche-du-Rhône) ten zuiden van Avignon. Geen gekkies, rustig in twee dagen er naar toe gereden. Op de eerste vakantiedag hadden we jammer genoeg nogal wat regen en bij de Côte d'Or was men volop bezig de druiven binnen te halen. Op maandag 20 september aankomst in ons hotel, weinig nieuws te melden, lekker weer, de auto geparkeerd voor een aantal dagen.

Dinsdag 21 september begint onze wandeltocht, de auto blijft achter, wij krijgen van de hotelier een lunchpakketje mee van: 2 stokbroden en we zorgen zelf voor voldoende water+citroen. We hadden nl. eerst gedacht dat we onderweg wel een gezellig terrasje tegen zouden komen. Dit bleek een misrekening, want ons, veelal GR-pad, loopt juist door de bossen en heuvels en niet langs terrasjes!

We starten in het plaatsje Barbentane en de afstand is 14 km. Een peuleschilletje denkt u. 't Is heerlijk wandelweer een graad of 22-24C, we komen langs een Abdij die ook gesloten is, maar hebben gelukkig onze eigen mondivoorraad bij ons. Veel krekels, blauwe lucht, heerlijke lucht van thijm en andere kruiden. Lastig zijn wel de keienpaden, want geasfalteerd.... dat is goed voor de Vierdaagse! Geluk-

kig gaat alles goed en we komen in het volgende plaatje Tarascon aan. Om 13.30 uur staat bij het hotellekje "gesloten tot 14.30 uur". Ok, wij naar een terrasje om het zo begeerde pilsje te drinken en een salade te eten. Bij terugkeer om 14.45 uur blijkt Madame er nog niet te zijn en hangt er het volgende briefje "Retournée en dix minutes". Enfin wachten tot we een ons wegen tot 15.45 uur en daar

komt ze. Toen ik er voorzichtig wat van zei werd madame furieus en gek hoor, mijn Frans werd ineens evenzo razendsnel, zo kwaad was ik. 's Avonds in een ander restaurant gegeten (dit was eigenlijk op dinsdag gesloten). Eigenaar had speciaal voor ons gekookt: heerlijke vissoep, zanderfilet (zoetwatervis) en verrukkelijke perzik dessert. We waren weer helemaal met het leven verzoend.

Andere dag woensdag, de 22^e, op weg van Tarascon naar les Baux-de-Provence. We hadden bij het eerste hotel reeds de in het Nederlands beschreven route's ontvangen met gedetailleerde kaarten erbij. Vandaag 20 km. Eerst maar even bij de Spar vers stokbrood en water getankt en zo konden we weer verder. Het lukt vandaag niet zo best om het stadje uit te komen, maar goed uiteindelijk vinden we weer het goede pad. Het weer is redelijk, eerst wat benauwd met wolkenvelden, maar later een windje, prima wandelweer. Op het eerste gedeelte kon het landschap Nederlands van karakter zijn, een jaagpad langs een kanaaltje. Na 5 km verder bij de Chapelle van St. Gabriel omhoog. De N70 (Nijmegen) is er niets bij, ook Diekirch niet. De GR-aanduiding is weer erg goed, maar we gaan wel 246 meter omhoog! Dus letten op voldoende drinken. Het parcours is heel mooi in de bossen met later de vergezichten. Toch zag ik het op gegeven moment even niet meer zitten. De GR-markering zou om de kilometer moeten volgen, maar die kwam maar niet. Na lang zwoegen en terrein-veroveren bleken we ineens 3 km verder te zijn als we dachten, gelukkig maar. Bij Les Baux, groteske, bizarre rotsen. Vroeger is hier bauxiet gewonnen (waaruit aluminium geproduceerd werd) en dat gaf enorme holen en spelonken. Op een gegeven moment was het een verlaten stad, maar later zijn er films opgenomen en heeft men er

een toeristische draai aan gegeven, ook al omdat Dante er zijn beroemde Val d'Enferro heeft geschreven.

Ontvangst ter plekke is hartelijk, kamer prima, schitterend uitzicht over de vallei. Heerlijk gegeten en toen de toeristen (dagjesmensen) eenmaal weg waren bleef over een heerlijke, schone lucht met veel vogels die 's nachts hun roep nog eens extra lieten horen. Heel apart hier.

Donderdag 23 september vandaag een korte etappe (8 km) naar St. Remy-de-Provence. Het plaatsje waar Vincent van Gogh zoveel geschilderd heeft. Alweer mooi weer, maar we moeten eerst het dorpje les Baux (met zijn stenen) uit. Een van de eerste punten is de "Orientatietafel". We zien een zeer steil keienpad wat recht omhoog loopt en we denken: dat kan het niet zijn, zo steil. Vervolgens blijken de andere paden met een GR-kruismarkering geblokkeerd te zijn, dus vooruit het steile pad omhoog. 't Was niet ver, maar het moest wel op handen en voeten. Onze inspanning wordt inderdaad beloond met een prachtig uitzicht bij de orientatietafel, vanwaar je zelfs de Mont-Ventoux kunt zien liggen. Overal volop thijm, rozemarijn, heerlijk die kruidenlucht. We kwamen later nog langs een meertje en vrij gemakkelijk komen we aan in St. Remy-de-Provence. Tijdens de lunch die volgende maakte Lies een enorme blunder door krabsalade te bestellen. Nee deze kwam niet rechtstreeks uit de delicatessenwinkel, ik kreeg het beest in vol ornaat op mijn bord met een schaar en kleine tangetjes erbij. Ik werd verondersteld hem uit zijn jasje te helpen en het vlees uit de poten te peuteren. Nou ik heb echt mijn best gedaan, maar het is me niet gelukt, rondom ons heen werd links en rechts wat gegrinnikt, "domme hollanders". Enfin de gamba's kon ik wel aan en waren lekker en de wijn smaakte ook prima.

Vrijdag 24 september, de meest spectaculaire dag, maar dat wisten we nog niet toen we op weg gingen voor de "sportieve" route van 15 km. Vroeg naar de bakker, verder wat worst gekocht (zout beleg), ruim 2 ltr. water een verse citroen in de rugzak.

Dit was de route waar van Gogh veel geschilderd heeft en het was ook erg fraai. Voor wat betreft (zonne)bloemen, waren we al wat te laat in de tijd van het jaar. Wel kwamen we nog langs een Romeinse nederzetting. Later volgde zelfs nog 1 km asfalt. Die liep richting TV-relaisstation. We zouden vandaag over de kammen van "Les Alpilles" gaan. In onze routebeschrijving stond (bij regen en felle wind, de alternatieve route volgen). Het weer was prima, ook in de krant had ik niets gelezen over slecht weer, dus vol goede moed wij op pad.

Na de tv mast bleek dat we nog verder omhoog gingen. Het was een breed, goed gemarkeerd pad met wel steeds minder begroeiing, ook stond er veel wind. Een vrij hoog kalksteen plateau. Je mag wel zeggen een pittige route.

De GR ging soms idiote dingen doen, wij moeten steeds vaker op handen en voeten omhoog. Het pad wordt smaller en smaller. Niet zeuren, doorgaan. Ik vind het best eng. Nu moeten we weer idioot omlaag. Ik durf niet meer gewoon te lopen en ga zitten, zó naar beneden. Portverd, wéér omhoog. Ik zeg nog tegen Joop: ik zie geen pad, maar wel de GR-markering op de rotsen, dus klimmen. Eerst hebben we nog wat foto's gemaakt, later stond ik met m'n gezicht naar de rotsen voetje voor voetje, goed voelend of er geen kei aan het rollen ging. Ik onderdruk m'n angst en misselijkheid en ga vaak zitten om zo naar beneden te gaan. Ook was ik bang dat Joop uit zou glijden en wat doe ik dan met een GSM die bij hem in de tas zat? Hij scheurt wel uit zijn broek, maar dat geeft niet, als we maar goed beneden komen. Gelukkig een bospad komt

in zicht, maar getsie, wéér omhoog. De meeste tijd met het dalen houd ik me vast aan die taaie struiken en dat zal ik morgen voelen in schouders en armen. Af en toe schuiven we vanzelf in de losse kiezels een meter naar beneden. Na een eeuwigheid komen we tussen rotsen en kiezels bij een mini-(zweef)vliegveldje met een wijngaard en amandelbomen. Hier gerust en water+citroen gedronken het was gelijk aan een Corton Charlemagne, (een van de prachtigste witte wijnen van Frankrijk.) Ook druiven geplukt. Heerlijk! (dus: verse druivensuiker).

Toch was het nog een heel stuk in warm weer lopen naar Eygalières en bij een verlaten boerderij hebben we nog een keer water getankt.

Bij het hotel aangekomen, blijkt dit beeldschoon te zijn, met zwembad, maar... geen restaurant. Voor het diner moeten we terug naar het dorp: 20 minuten lopen, geen taxi. Goed we hebben het gered en gaan heel vroeg slapen vanavond.

Zaterdag 25 september.

Uitgevloerd. Er zou nog een vijfde dag gelopen dienen te worden, 24 km naar Maussanne-les-Alpilles. Wij zeggen: niet meer over die stomme...rotsen, lekker uitslapen. Toen de bagage die morgen werd opgehaald hebben wij ons mee laten vervoeren en onze eigen auto op het eerste adres opgehaald. Vervolgens per auto naar Maussanne gereden. Hartelijke ontvangst, meer dan uitstekende

keuken. Een heerlijke rustdag. De beste olijfolie uit heel Frankrijk komt hier vandaan.

Zondags op ons gemak via de Beaujolais en Cote d'Or richting Nederland gereden.

Overall zijn de wijnoogsten volop aan de gang en 's avonds moeten we natuurlijk proeven, hoe lekker de Franse wijnen zijn.

Op maandag weer thuis gekomen en we konden concluderen dat we een heerlijke, en ook spannende vakantie hebben gehad. Je ziet maar je kunt altijd meer dan je denkt.

Lies Wesseling

De dertigste internationale Bodenseewandlung, 24-26 september 1999

Door Peter van de Ven

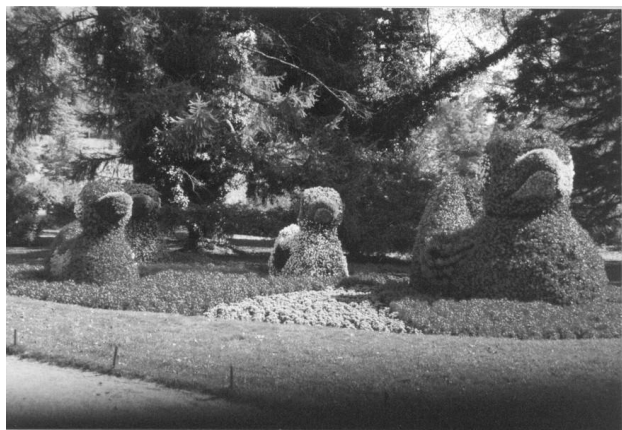

**Int. Bodensee-Wandlung
3 Tage – 3 Länder**

Net zoals in Moedling werd dit gebeuren voor de laatste keer georganiseerd. Enkele Nederlandse wandelaars, Frans Staal, Siebold Schraa en Martin van Haren hadden alle 29 voorafgaande edities meegelopen, en ik ging voor de vierde keer met het Royal Dutch Olympic D?-Team mee. In totaal was het voor mij ook al de achtste keer.

Op 22 september gingen we met de trein vanuit Den Haag over Keulen en Karlsruhe naar Friedrichshafen, en van daaruit met de veerboot naar Romanshorn. We waren met elf personen, de meesten uit Den Haag en omstreken. Aan drank en knabbels geen gebrek, het gewicht van die tas was gelijk aan drie handbagages (een wielkje had het in Utrecht al begeven!)

Na een reis van een kleine elf uur lieten we ons het eten in Friedrichshafen goed smaken, en tweeneenhalf uur later werden we hartelijk ontvangen in ons pension Degen. Enkelen van ons waren daar al veertien keer geweest.

Op Donderdag 23 september lekker uitgeslapen. Rond een uur of tien richting station gelopen, om

met de trein naar Konstanz te reizen, en vandaaruit met de bus naar het bloemeneiland Mainau, een toeristische attractie. We hadden ons paspoort bij ons, want Mainau ligt in Duitsland.

Morgen en overmorgen was dit ook noodzakelijk i.v.m. grens-

overschrijding. In de praktijk werd er nergens om gevraagd, maar als dat wel gebeurt, zit je goed in de boot (zonder op de Bodensee te varen!).

Mainau is zeer de moeite waard. Een eiland met een subtropisch klimaat waar veel exotische bloemen en planten te vinden zijn. Vermeldenswaardig zijn de orchideeën, het vlinderhuis en de dahli'a's. Bij deze laatsten kun je deelnemen aan een wedstrijd, door de mooiste bloem te kiezen. Ook waren er complete kunstwerken, die

zo aan een bloemencorso konden deelnemen. We gingen per boot terug naar Konstanz, en waren vrij laat, na zeven uur, weer in Romanshorn. Daardoor hebben we niet veel bekenden gezien in hotel Bodan bij de aanmelding, maar die zien we onderweg dan wel.

's-Avonds gegeten bij Schaepli, een zeer goed restaurant, alleen moet je vrij veel geduld hebben omdat de eigenaar zowat geen personeel in dienst heeft. So what, it's our holiday.

Vrijdag 24 september: Begin van de driedaagse. Vandaag was het de "duitse" dag. Om 6.50 uur de derde boot genomen, die ons binnen een uur naar Immenstadt bracht. Deze stad hadden we binnen een kwartier doorkruist en na plm. een half uur gingen we het bos in. Hier was een trimparcours. Bij het eerste het beste boshutje heb ik met enkele Denen, Noren en Belgen op een heel andere manier getrimd, wat wel tot gevolg had, dat we binnen de kortste keren bezoek kregen van de pijlenophalers. Dus maar gauw naar de bouillon op de vijf kilometer.

In het mooie stadje Markdorf (9 kilometer) direct iets besteld. Dat kwam echter pas vijftien minuten later, want iedereen wou iets uit grote glazen! Door diverse wandelaars werd er een tafereeltje vastgelegd van twee versteende mannen, die over een muurtje leunden. Ik heb echter een andere foto, want ik ging pontificaal aan de andere kant staan.

Toen volgde de beklimming van een berg van 600 meter. De organisatie vond het niet de moeite waard om deze top een naam te geven. Fijn dat op deze warme dag deze helling ook veel schaduw bood, zij was praktisch helemaal bebost.

Hepbach kon je vandaag wel als grote rust beschouwen, hier was een prachtig tuinterras. Hier kon ook het wielkje van Hans Hoek uitrusten, alhoewel dat gesmeerd was, werd het toch door veel mensen gehoord.

De volgende acht kilometer was er een voetpad langs een rivier en een Zeppelin in de lucht. Ik had twee jaar geleden al gelezen, dat men hier dit toestel een tweede leven ging geven.

In Berg, de tweede kleinere rust (24 kilometer) speelde een orkestje. In vergelijking met de net genoemde berg of Berg en Terblijt een molshoopje. Daarna kwam de Bodensee weer in zicht. We passeerden nog veel appelboomgaarden, de appeltjes zagen er smake-lijk uit.

De laatste kilometer was een pad langs de Bodensee. Omdat we met ons ticket nog tot half acht terug naar Romanshorn mochten reizen, hebben we in de finishplaats Friedrichshafen nog gegeten, in hetzelfde restaurant als eergisteren.

Zaterdag 25 september: Weer om tien voor zeven met de laatste boot naar Bregenz in Oostenrijk. De overtocht duurde nog langer dan gisteren, dus voor een flesje bier hadden we wel tijd. Dit dronken we zeer toepasselijk bij een barretje, dat buiten bedrijf was. Tenminste, dat dachten we, daarom had ik mijn trainingsjack over de tapkraan heen gehangen. Per ongeluk stootte ik er tien minuten voor de aankomst tegenaan, bleek dat ding open te staan! Desondanks hebben we geen misbruik gemaakt van de omstandigheden, maar als we dat eerder hadden geweten...

Vanuit de veerhaven van Bregenz volgden we een tijdje de kust van de Bodensee.

Dit was een mooi

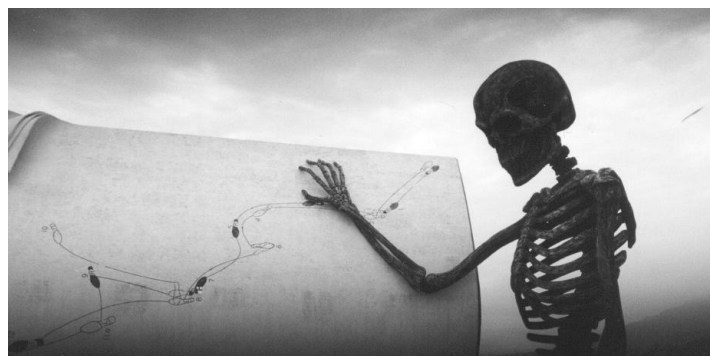
wandelgebied, in een parkachtig gedeelte.

Na zo'n drie kilometer gingen we landinwaarts langs een rivier. Qua breedte dacht ik eerst dat dat de Rijn was, maar na bestudering van

een atlas bleek het toch de Bregenzer Ach te zijn. Er lagen imposante rotspartijen in en langs het water.

Door een toilet- en andere stop liepen we weer in de achterhoede, maar in het dorp Kennelbach was het bij de rust weer een drukte van belang. Dit was kilometer elf en nu zou er een imposante klim van zestien kilometer volgen naar de 1064 meter hoge Pfaender. Dit was eerst over een bosweg en later over alpenweiden met loslopende koeien met bellen. Helaas zaten twee dingen tegen: Het weer, 's-ochtends al somber, maar halverwege de klim begon het ook nog te regenen. Dan ook mijn verkoudheid, zodat ik tussen het gehijg door geen stem meer overhad om de mensen die ik passeerde goeiendag te zeggen.

Op de top, in het Pfaender Berghaus, was het hele RDOD-Team weer bij elkaar. Toen deed ik iets, wat tegenstrijdig is met mijn kennismakingsinterview in januari: als het gezellig is, dan wordt soms de hele afstand niet uitgelopen, maar ik zat in mijn eentje in de kabellift, die mij in no time weer 600 meter naar beneden bracht naar Bregenz. Daar aangekomen gauw een rolletje voor mijn foto-toestel gekocht en een foto gemaakt van een vijftien meter hoog geraamte in de Bodensee, dat in het boek des levens aan het bladeren

was. Dit was het decor van een opera, die al een paar jaar met veel succes in Bregenz loopt.

Deze keer met een vroegere boot dan gisteren terug naar Romanshorn.

Omdat dit echt de allerlaatste keer op het water was, hebben we er een echte feestboot van gemaakt. Daardoor liep ik met zeemansbenen de kade op in Zwitserland, maar met behulp van Ria en Corrie kon ik toch nog ons eethuis "Das Anker" bereiken!

Zondag 26 september: De laatste dag van de allerlaatste driedaagse.

Vandaag bleven we binnen Zwitserland en gingen we met de trein naar Heiden, een Kurort dat 390 meter hoger lag dan Romanshorn. Het eerste gedeelte ging met de elektrische trein, maar vanaf Arbon gingen we met een diesel naar boven. Er was wel contrast tussen de eerste en de tweede diesel: de eerste een open voertuig, dus lekker doortochten bij 12 graden Celsius. De tweede was dicht, en het leek alsof je er op je stoelen geroosterd werd, verwarming op 42 graden!

Een kilometer voor Heiden gewaaid naar de eerste groep, die aan de afdaling begonnen was. De eerste controle was al na vier kilometer in Landegg. Hier was filevorming voor het controlestempel. Die filevorming zou in de vier kilometer daarna nog veel erger worden. Vanwege de vele regen die al gevallen was en nog zou vallen, was het op sommige stukken zo glibberig, dat een oponthoud van een kwartier onontkombaar was. Wel was de omgeving prachtig, overwegend bos.

In Landegg waren er nog alcoholvrije rusten, misschien omdat het Kurort vlakbij was. In Ittenriet was weer van alles te krijgen, hier zaten o.a. Frans Staal en het 'Liefde Is Samen Wandelen-paar' Mart en Tilly. Na deze plaats werd de omgeving opener, veel alpenweiden en een kilometerwijd uitzicht op de vlakte, mogelijk tot in Romanshorn, maar vanwege bewolking en neerslag ging dat feest niet door. Indrukwekkend waren de vele

kerkklokken, die ons uitnodigden voor de mis.

Vlak bij Goldach (14 kilometer)

Hans en Ellen, de voorzitter en de secretaresse van het team zagen ons ruimschoots op tijd bij de

een groepje gefotografeerd bij de Pilskontrollestelle (dit heb ik niet verzonnen!). Bij kilometer 20 werden we gepasseerd door het blauwe gevaar Lilly. Even wat toelichting: Lilly was jarenlang de pijlenophaalster. Toen daar drie jaar geleden twee mannen voor in de plaats

school arriveren. Toch hebben we in goed overleg van de parade afgezien. We moeten maar goede herinneringen bewaren aan andere jaren, toen we met onze clubshirts en vlaggen blikvangers waren in de optocht.

kwamen, zijn we die Lilly blijven noemen.

Wij waren vast van plan om ondanks de weggehaalde pijlen de Pestalozzischule te bereiken, want daar zouden we met het RDOD-Team de intocht lopen. Vlak bij het station van Arbon kwamen we ook nog een ouder echtpaar tegen, dat speciaal naar de intocht ging kijken, die konden we toch ook niet teleurstellen!

's-Avonds was het in ons pension, bij Max en Gertrud Degen nog volop feest, met levende accordeonmuziek, spaghetti en soep. Waarbij ik nog vergeten ben te vertellen, dat de drankjes op de aankomstavond gratis waren, zo goed was de band die we door de jaren heen met hen hebben opgebouwd!

Vanwege die band hadden we ook het besluit genomen om de volgende dag niet voor dag en dauw (half acht) te vertrekken maar pas na elf uur.

Bij het afscheid van Gertrud en Max vloeiden nog wat traantjes, maar misschien dat onze "regelneef", Hans Peters, in 2000 een rondwandeling van vijf a zes dagen rondom de Bodensee gaat organiseren. Deze streek is eigenlijk te mooi om haar meer dan drie jaar links te laten liggen!

WANDELAAR OP HET GRAAF VAN HORNEPAD

Door Ad van Asten

Weert een industrie- en toeristenstadje net over de Brabantse grens in Limburg. Het is dinsdag 5 oktober, kwart voor negen als wij bij het station beginnen aan de rondwandeling om Weert over het vernieuwde Graaf van Hornepad. We hebben de 95 km in 3 etappes verdeeld: vandaag gaan we naar Stramproy dat is ongeveer 30 km. In tegenstelling tot de afgelopen dagen is het nu prachtig weer.

Het loof zit nog ruim aan de bomen en het laantje langs de spoordijk is dan ook een 'grootse aanloop' op weg naar het buitengebied. De stadse straatjes die we volgen hebben geen drukke allures en we wandelen dan ook naast elkaar, als we plotseling door een mondse juffer op onze puntjes worden gezet: Kenne jullie niet achter elkaar lopen, je belemmert het verkeer. Het pafje hangt nonchalant uit het bekkie. Dat studeert op het MBO voor de voedingsleer. Een voetgangersbrug brengt ons definitief buiten de stad, al zullen we de statige toren van de Martinuskerk (15^e eeuw) vandaag constant voor ogen houden.

De eerste bladzijde

Het eerste veldweggetje is niet meteen een uitnodiging voor een 'nieuw wandelpad', de regenbuien van de laatste dagen hebben er een blubzooi van gemaakt. Ook mogen we de Moeselpeel niet in. Waar zou Moesel trouwens vandaan komen? Dit natuureservaatje bestaat uit een dicht gegroeid ven, dat midden in een landbouw gebied ligt. Aan natuurgebieden echter geen gebrek. We hebben de eerste bladzijde nog niet uitgewandeld of we zitten midden in landgoed De Krang. In het begin valt het niet mee om aan de beschrijving te wennen en ook de markering is karig. Limburgers hebben gevoel voor humor daarom schrijven ze b.v.: hier een stukje naar rechts en dan linksaf door het bos; terwijl ze bedoelen: laarzen aan want je loopt door een moerasachtig gras- of bunterrein. Trouwens er zijn meer dingen waar Limburgers anders over denken dan wij (rest van Nederland). Herhaaldelijk zullen wij hier worden geconfronteerd met het woord 'beek', bij ons denk je dan aan een slootje met stromend water waar je met gemak overheen springt; hier in Limburg gebruiken ze dat woord voor waterlopen waar onze Dommel zelfs een kleur van zou krijgen. Zo'n sloot is b.v. de Leukerbeek. Hoe je het ook wendt of keert het blijft De Krang. Dus maar eens even kijken wat dat woord in zich bergt. Het beeld is afwisselend. Zagen we daar net dat er moerassige stukken in zitten, zo zijn er ook flinke ak-

kers te vinden naast loof- en denbossen en weilanden. Door deze afwisseling zal ook de flora en fauna zeer variabel zijn. Enkele onderdelen van dit terrein zijn uitsluitend bestemd voor vogels zoals de Roukespeel voor watervogels en aan de Weertsekant is een speciaal vogeltjesbos.

Drie Heilige Maagden

Met dit mooie weer is het hier heerlijk om te wandelen. We komen in Swartbroek, een dorp dat ook binnen de begrenzing van De Krang valt. Natuurlijk valt er hier op deze doordeweekse voormiddag geen koffie te kopen en laten wij ons maar een moment ophouden in een kapelletje. Het gebouwtje stamt uit 1882 en er worden drie Heilige Maagden vereerd t.w. Bertila, Geneveva en Eutropia. Deze drie gezusters worden aange-roepen tegen ziektes en menselijke kwalen. Piet heeft er een kaarsje aangestoken, of hij voorkeur voor één naam had weet ik niet en of het helpt zal de tijd hem leren!

Even later komen we weer bij een flinke beek, nu de Tungelroysebeek genaamd. We volgen de loop over een graspad tot bij een wegkruising en gaan vervolgens weer De Krang in. Op Huls zijn ze juist een modderpad aan het ophogen met zand en puin waardoor wij de eersten zijn die van de 'gerenoveerde' Hulsweg gebruik mogen maken. We wandelen nu om een natuurgebied heen. Aan onze linkerkant is een ontwikkelingspro-

ject in wording en aan de andere kant een groot bloemeteeltterrein.

De postbode van Tungelroy

Het is inmiddels middag en wa-rempel we zien iemand aankomen: de eerste en ook enige persoon op onze weg vandaag. Het is de postbode van Tungelroy. Hij weet ons te vertellen dat in Tungelroy door de week alle cafés overdag dicht zijn, dus daar hoeven we niet naartoe te gaan. "De Toerist" in Castert is op dinsdag gesloten, dus vandaag. Maar jullie houden het wel vol tot Stramproy, daar zijn ze vandaag wel open. Het boterhammetje dus maar droog naar binnen gewerkt.

Je moet op zo'n wandeling ook de hele dag bij de les blijven. Soms staat de markering links, dan weer rechts, maar deze hadden we nog niet gehad: ongeveer 10 cm boven de grond op een paaltje links terwijl wij rechts liepen. We wandelen dan ook grif voorbij nr 22 op de Dijkerpeelweg en bewonderen de optrekjes die hier knus staan te pronken. Op de volgende kruising bemerken we onze vergissing pas en keren terug naar de juiste afslag. Vreemd: als we van de verkeerde richting naderen zien we ook het 'mooie' markeringsplaatje van het Graaf van Hornepad. Vol bewondering aanschouwen we het kleinnood met aan beide zijde de markering.

Op onze heenweg hadden we het stukje ongerepte natuur al gezien en geconstateerd dat zulke plekjes bij ons helaas allemaal zijn ver-

dwenen. We volgen een leuk paadje dat het bos induikt en via allerlei variaties ons probeert in de war te brengen. Plotseling zijn er ook wat zandverstuivingen en heuveltjes. Hadden we niet verwacht hier in dit lage 'broekgebied'. Wij zijn op de wallen beland, om precies te zijn De Tungelerwallen. Toen we het hele gebied zowat drie keer hadden rondgelopen begonnen we de diverse figuren te herkennen en merkten we dat we een beetje om de tuin werden geleid. Er zijn plaatsen waar dat niet erg is!

Als we weer naar buiten gaan zien we kleinschalige veldjes waar nog 'groen' wordt verbouwd. Dat is lang geleden. We herinneren ons dat we deze 'knöllekes' vroeger na school uren op het veld stonden te plukken.

Nu herinner ik mij dat ik al een paar keer heb opgemerkt dat Het Graaf van Hornepad een bepaalde tekst meedraagt: markering gaat voor beschrijving. We lezen de tekst: deze weg circa 1200 m volgen tot de asfaltweg, maar na enkele tientallen meters staat er toch duidelijk een markering aan de

achterkant op een boom bij een weg naar links; ze zullen ons toch niet voor de vierde keer....We zijn sterk en wandelen door.

Het alternatiefje

Dan volgen we een paar kilometer een asfaltweg en komen weer bij een natuurgebied met 'inhammetjes', weilandjes waar één of twee koeien grazen en daar zelfs een echte koe, of is dat een stier! Dit is het Areven, een laaggelegen terrein van Natuurmonumenten met loofhout en kleinschalige weilandjes. De sloot er omheen is voorzien van sluizen met een slot erop, hier moet duidelijk wat geregeld worden. Daar staat onze markering bij een bospad naar links, we moeten toch rechtdoor....Als we doorlopen (wandelen) wordt het ons duidelijk: onze markering komt weer tevoorschijn uit een zijweggetje, terwijl rechtdoor lopen natuurlijk ook mag. Waarschijnlijk hebben we hier een alternatiefje beet.

Nog eenmaal proberen ze ons beet te nemen, maar dat is waarschijnlijk nodig om een straatnamenre-

gister te kunnen opentrekken. We zijn er, in Stramproy.

Bij de bushalte staat dat de bus om 7 minuten over drie is vertrokken en de volgende komt een uur later. Dus ruimschoots de tijd om uit te zien naar "Aet-Kefee De Luifel". Buslijn 74 stopt aan de overkant maar voert 'Roermond' op zijn voorhoofd.

"De Luifel" is open, volgens afspraak met de postbode. We nemen koffie. Jullie boffen, want op woensdag ben ik gesloten, mag het één keer in de week. Ze hebben hier 5500 inwoners en 17 cafés. In deze verhouding zouden er bij ons (Son) dus 45 moeten zijn. Hij glundert als wij onze stempelbrief tonen, dus die stempel heeft hij niet voor niets laten maken.

Het is tijd om ons buspaaltje weer op te zoeken. Daar komt hij aan. De halte naar Weert is echter aan de overkant en daar kom ik over tien minuten. Even hier een rondje rijden. En, daar komt hij weer met 'Roermond' op z'n voorhoofd.

Tot de volgende etappe: Stramproy-IJzeren Man.

Wij VOLGEN DE KLEINE ◀ 5 EN DE KLEINE ◀ 4 (Het had evengoed een © kunnen zijn) EEN CLUBWEEKEND IN DE EIFEL 25/26 SEPTEMBER 1999

Door Ad van Asten

Pas laat werden we op de hoogte gesteld dat dit clubweekend niet naar Altenahr zou gaan, maar naar Rurberg in het Natuurpark Nord Eifel. Oorzaak: alle jeugdherbergen rond Altenahr waren bezet vanwege races op de Nürnburgring. We hebben er geen spijt van gehad. Het werd een prachtig zoekplaatje waarbij aan het slot elk stukje op zijn plaats lag.

Zaterdagmorgen vertrokken we met één bus van de Firma van Hoof met Frans van de Oever als chauffeur. Precies op tijd konden we bij 'De Bontekoe' opstappen, dit maal met wel iets meer bagage dan voor een normale clubreis. De Meierij was al aan boord en Marinus fungeerde als 'steward', in dit geval alleen maar pratend! In Eindhoven stapte het merendeel van de wandelaars op en nadat we

'Weert' hadden ingeladen reden we 'volgens plan achter Theo aan' richting Aken. Het leek wel of ze geoefend hadden, want het plaatsje Langerwehe werd zonder enige moeite gevonden. Er stapt hier een flink aantal personen uit om aan de langste afstand van vandaag te beginnen: 35 km tot Rurberg. Het is omstreeks kwart voor 10 en het ziet er niet naar uit dat er al ergens koffie te koop is, dus maar meteen

door naar de volgende halte. De routebeschrijving had Theo gewoon uit het Duits vertaald, er was (dit maal) dus geen woordje Haags bij!

Wie mag eerst?

Wij, van de 28 km, stappen uit bij een fraai dorpspleintje en gaan meteen op weg, slaan een weg in langs een kerk en zijn al vlug in het buitengebied. We stappen even

opzij om een paar ruiters door te laten. Deze maken er ons op attent dat er bij de kerk iemand staat te roepen. Frans komt ons achterna lopen: er is een kleine vergissing gemaakt. Niet wij van de 28, maar de groep van 18 km moet hier starten. Wij gaan met Frans terug naar de bus en de 18 gaat het nu proberen. Zonder problemen, maar wel een klein uur te laat, komen wij op ons startpunt. We staan in het Hürtgenwald. Meteen al een ferme klim over een hangweg tot we bij Grosshau komen. Ik wandel

in gezelschap van Hannie en Jacques Klumpkes. Hannie is een goeie lange afstandwandelaarster (zoiets van 160 km binnen een dag) en Jacques houdt meer van het snellere werk op de halve marathon. Beiden zien het wandelen door heuvelachtig terrein als een goede basis voor hun discipline. In Grosshau gaan we via een zeer scherpe bocht naar rechts en wandelen door open, hellend terrein naar het plaatsje Hürtgen waar we vanmorgen ook al waren. Op het plaatselijk pleintje hebben Dini, Inge, Theo en Frans de soep klaar en we laten ons dan ook bedienen.

Als we weer op weg zijn, wordt het geluid van motoren steeds luider en plotseling zien we tussen twee hellingen een racebaan, waarvan wij op dat moment vermoeden dat het de Nürnburgring is. Als ik dit thuis op de kaart na kijk, blijkt dit toch niet waar te zijn, want die baan ligt zo'n 50 km verderop in het Ahrgebergte. Ons wandelge-

bied in de noorder Eifel ligt tussen de Hoge Venen en de Rur.

Wij kennen inmiddels het landschap in Zuid-Limburg als een golvend mergelplateau ontstaan uit een krijtzee zo'n 100 miljoen jaar geleden, evenals de Ardennen die echter nauwer gevormd liggen om kronkelige riviertjes met steile beboste rotswanden. Het Eifel gebied is daarentegen een hoogvlakte met uitgestrekte bossen, waar je van het ene dal in het andere wandelt, soms via 'hangwegen' die om een helling heen lopen, maar nog vaker stijgend en dalend over hellingen via goed begaanbare paden ondertussen genietend van het uitzicht en de knusse dorpjes die in de dalen of tegen de hellingen aan liggen. Het gebied is één grote toeristische attractie voor zowel de zomer- als wintertoerist. Der Wandersmann is er goed bedacht met diverse Wanderwegen die elk een eigen markering kennen waarmee je als leek echter niet direct uit de voeten kunt.

Mooier kan niet!

Als we met z'n drieën een poos door een bos gelopen hebben, komen we bij een verkeersweg. Na wat zoeken besluiten we de weg naar rechts te volgen, want daar staat immers ons teken ◀ 5 nu echter Willebrordusweg genaamd, terwijl hetzelfde paadje vanmorgen nog de Friedrich-Wilhelm-Knopp-Weg heette. Na een 200 meter langs de weg gewandeld te hebben mogen we via een prachtig dal ons pad vervolgen. Omdat we niet

zeker zijn van onze zaak vragen we toch maar aan een stel, dat we inhalen, waarheen onze weg voert.

De vriendelijke Duitser vertelt ons dat we weliswaar via dit pad in Schmidt zullen komen, maar dat

dat nog wel wat kilometertjes zal vergen. Hij wijst ons een weg die rechtdoor gaat. Wat schetst zijn verbazing als hij ons na zo'n 100 meter linksaf ziet slaan. De goede man komt ons in volle draf na lopen en zegt dat we het fout doen niet wetend dat de markering ons de helling opwaarts het bos in stuurt. We beloven de man dat we in Schmidt op hen zullen wachten. Stelletje eigenwijze Hollanders. We weten dat we ergens in de fout zijn gegaan en een verkeerde ◀ 5 volgen, maar het landschap is zo fantastisch en de berg zo stijgend dat we ons daar niet druk over kunnen maken en de beschrijving zegt dat we uiteindelijk in Schmidt wel op de ◀ 5 van F.-W.-Knopp zullen komen. En dat doen we ook, zij het een uurtje later dan gepland. Ons is niet duidelijk geworden of we nu de Kommerscheidt of de Harscheidt gekraakt hadden. Beneden angekommen zijn we echter vereerd met de naamsaanduiding 'Eselbachtal', maar hoe wisten ze toen al dat we zouden komen?

Iedereen heeft gelachen!

Door het mislopen denken we in Schmidt al meteen dat we ook in Klaus zijn en maken daarom bij een bocht weer een vergissing. Deze vergissing kunnen we echter na enkele minuten weer ongedaan maken. Als we met enige moeite op een viaduct zijn gekomen zien we beneden in een ferme pas twee landgenoten aankomen stormen. Het zijn Toon en Peter. Eerst lukt het ons nog ook hen in verwarring te brengen, maar omdat ook dit

tweetal een bepaalde eigenschap bezit gaan we toch de goede kant op. Links beneden ons ligt de Rursee en daar moeten we ergens zijn. Had je gedacht!

Na enkele kilometers komen we in een straatje dat Klaus heet; het plaatsje is dus niets meer dan een 'dorp'straatje, dat wij daar nu zulke problemen mee gehad hebben, maar er komt nog meer. Niet alleen Coby heeft gelachen, maar wij ook!

Aan het einde van het straatje staat een 'machtig mooi' bordje met daarop de aanwijzing dat we op de 5 Willebrordusweg zitten. Misschien heeft de goede man destijds met een boogje gekeken, want duidelijk staat een eind verderop naar rechts het richtingsdriehoekje. Wij, (Hannie, Jacques en ik) zien toch het vastberaden leiderschap van onze 2 vrienden (Toon en Peter) voor echt aan en volgen hen gedwee het weggetje rechtdoor op. Af en toe slaakt Peter kreten van verrukking, -later blijkt het woordje (verrukking) toch verkeerd vervoegd te zijn- als hij meent het blauwe water van de Rursee te zien. Wij volgen gedurende een half uurtje het meest links hellende pad, zonder ook nog maar één markering te treffen. Toon legt ons intussen uit dat hij niet zo'n voorstander is van het Duitse markeringssysteem. In Holland en België zouden ze op zo'n afstand toch wel ergens een teken neerzetten, maar Duitsers doen dat anders.

Als we het echt niet meer vertrouwen, vragen we op een camping aan een vriendelijk Duits echtpaar

de weg naar Rurberg. 'Aber das ist noch eine ganze Strecke, Sie sollen diesen Teerhangweg hinunter gehen bis Woffelsbach und weiterhin den Weg ferfolgen die Stausee entlang bis Rurberg. Aber das ist noch zwei oder drei Stunden gehen'. Het is een prachtig stuk natuur dat we te zien krijgen. Rechts de beboste helling die we zojuist opgeklauterd waren en links de Rursee waarop zeilbootjes en twee elektrisch aangedreven boten die

de plas op en neer varen met toeristen. Het stuwmeer voorziet het gebied van drinkwater er mogen dus geen vervuilende motorboten varen. Eindelijk komen we op het punt waar we hadden moeten uitkomen. Jan Knol hangt intussen over de reling en geniet van de aankomst van zijn vriendin.

Onze twee vrienden hebben intussen het hazenpad gekozen en Hannie,

Jacques en ik besluiten in Woffelsbach even een terrasje te pikken. Met een mooi uitzicht op het stuwmeer genieten we van onze consumptie, die ons wordt aangedragen door een stokoud dametje van minstens 80 jaar, in de ene hand de grote knip aan een kettinkje en met de andere hand een wagentje duwend waarop onze consumpties staan. Alleen al om zoiets nog mee te maken, zou je hier op vakantie gaan.

Geheime tekens!

In het centrum van het plaatsje zit een heel gezelschap van 'ons' op een terras en geeft ons aanwijzingen dat we naar rechts de berg op moeten. De richtingwijzer geeft echter duidelijk de weg linksaf aan met nog 2 km naar Rurberg en ook onze markering geeft die richting aan. Onderweg moeten we een paadje in dat ons op een viersterren camping brengt. Hier vraagt Jacques de weg naar de Jeugdherberg. Het kan niet missen, er is er maar één, aber die ligt ginds boven op de berg bij de zendmast. Nu we alles precies weten gaan we welgemoed verder, want er is ons gezegd dat er vanuit het dorp vervoer is naar de herberg! Juist op het moment dat we de camping verlaten, komen daar onze twee vrienden aan'spazieren'. Ze hebben geheime tekens ontvangen van Theo en weten nu precies waar op ons wordt gewacht. Terwijl Toon en Peter de geheime code proberen te ontcijferen kan ik even vertellen over het ontstaan van de Rursee. De Rur is een rivier die ontspringt in de Hoge Venen en stroomt verder via Monschau en Düren naar de Nederlandse grens om bij Roermond in de Maas uit te monden. Op haar weg door De Eifel wordt de stroom op diverse plaatsen onderbroken door stuwdam-

men, dit vooral om de waterstand te controleren maar ook voor de elektrische stroomvoorziening van b.v. Aken en omgeving. Toen ook industriegebieden bij Düren en Jülich het voordeel van deze stuwmeren (Talsperren) voor stroom en drinkwater zagen, ontstonden al vlug meer van deze kunstwerken. De eerste werd aangelegd in 1909 direct over de

Belgische grens als 'Dreilägerbachtal'. Het grootste stuwmeer in de Rur werd gebouwd in de jaren 1934-'37 bij Heimbach en tussen 1955-'59 uitgebreid met

nog enkele dammen waardoor een geweldig drinkwatermeer ontstond van 500 meter lengte en 72 meter hoog. Deze kuip werd bij Rurberg nog eens verhoogd met 14 meter waardoor de totale oppervlakte van deze Rurseesee 796 ha groot werd en een capaciteit kreeg van 205 miljoen m³ water. In totaal zijn er nu negen van deze stuwmereën in de Rur aangebracht dit alles in het Natuurpark Nord Eifel dat zich uitstrekt over 1000 km² waarin wij ons clubweekend doorbrachten.

Ondertussen werd de geheimcode op diverse zijpaadjes uitgeprobeerd totdat dit resulteerde in het vinden van de bus bij het boothuis van het dorp. Het is inmiddels ruim over zeven, terwijl we op dat ogenblik al 'aan tafel zouden zijn'.

Wij voelen ons thuis bij de jeugd

Als ik goed heb geluisterd, zijn er deelnemers geweest die de Jeugderberg te voet hebben bereikt, maar het merendeel is toch met bus of auto aangevoerd. Waarvan zelfs een lading van 7 personen tegelijk in 'Theo's-car'. Het was een fikse helling die de bus op moest en het motortje knorde behoorlijk, of waren het onze magen? Te laat voor de eerste gang, de soep was al voorbij, konden wij genieten van de erwtes, het vleesje met saus en heerlijk gebakken parijse aardappeltjes -tenminste als die er in zaten- en puddingje na.

Na de maaltijd kregen we door Deborah onze slaapvertrekken toe-

gewezen. Wij, Hannie en Jacques, Jan Knol en vriendin en Dini en ik deelden een zes persoonskamer (drie stapelbedden). Er waren ruime sanitaire voorzieningen en

alles zag er keurig uit. Na het douchen en omkleden, kon iedereen zich vermaken met een praatje in de ruime centrale ontvangsthal of, zoals wij in de huiskamer waar naar keuze: een wijntje, biertje of sapje werd geschonken. Om twaalf uur had iedereen zijn of haar slaapplek terug gevonden en konden wij, na de nodige gymnastische oefeningen, genieten van een verdiende nachtrust.

Twee mogelijkheden

De zondagmorgen begon om halfacht met de sanitaire rituelen, terwijl er ook nog waren die de mislukte kunstjes van de vorige avond probeerden te herhalen. De bagage werd naar de bus gebracht en om goed acht uur was iedereen aan tafel voor het ontbijt. De broodjes gingen er in als koek en ook de koffie liep lekker. Na het bereiden van een lunchpakket was iedereen

klaar voor vertrek.

Theo en Frans probeerden ons naar het startpunt voor vandaag te brengen zonder hiervoor ver te hoeven omrijden, dit lukte maar gedeelte-

lijk, maar met de prachtige panorama's vonden wij dat niet erg.

In Gemünd werd voorgesteld om de afstand van 30 km die in Heimbach zou starten niet te laten doorgaan en de langste afstand voor vandaag op 22 km te houden. Dat om aan het einde van de tocht iets meer speling te hebben. In dit terrein zou de 30 km toch iets te veel tijd vergen. Iedereen kon zich hierin vinden.

Theo en een paar kerkgangers zetten ons op het goede spoor en direct waren we bezig aan een steile klim. Na een kilometertje komen we bij een splitsing. Ons teken voor vandaag staat erbij 4, het is de Josef Schramm-Weg.

Foto Fuji!

Omdat ik gisteren niet veel gezegd heb bemoei ik me nu wel met de keus en we gaan met z'n vijven rechtsaf de pijl volgend. De rest blijft in beraadslaging. Ofschoon we op een mooi paadje zitten zijn er te weinig aanwijzingen dat we goed kozen. Jan Knol maakt ons attent op twee heksencirkels die een eindje beneden ons in een weiland liggen. Hadden wij nog nooit eerder gezien. We hebben er inmiddels al een paar bochten en een flinke afstand opzitten als iemand van de andere groep ons in de verte staat te gebaren dat we terug moeten komen. Ons is geleerd dat je goede raad nooit in de wind moet slaan en we seinen aan Jan en zijn vriendin dat we terug-

gaan. Terug bij de wandelboom is de keuze toch nog moeilijk omdat er direct daarna weer een splitsing is. Gelukkig kiezen we de enig juiste, alhoewel de aanduiding nog

heel lang op zich laat wachten. Het steeds stijgende pad is goed te belopen en de woudreuzen maken grote indruk op ons. Wij, zijn voor vandaag weer Hannie, Jacques en ik, later zal ook Toon zich bij ons groepje aansluiten. Peter denkt het vandaag op zijn sloffen af te kunnen en koos voor de 14 km.

Bij de schuilhut van Broicht maakt Jacques even een foto van ons, maar het resultaat is meer lucht en foto is Fuji. Een eindje verderop zit Sjaan Verbakel en nog een paar mensen te rusten en als ook Jan en z'n vriendin besluiten even een bankje te nemen weten we dat we niet meer als hekkensluisers lopen. Bij Golbach loopt een dametje paddestoelen te zoeken terwijl een gemuilkorfde hond in het veld snuffelend haar de juiste keus laat maken. We komen weer in de bewoonde wereld en worden ingehaald door Tjeu en Riet die even iets hebben gedronken in een café. Het heuveltje dat we nu nemen schijnt de 'Pferdekopf' te heten, er staan ook enkele juweeltjes van huizen.

Eifel-Basilika

Vorbij Rinnen, waar de 14 van start ging, lopen we door een 'Bergbau' mijn met een immens diep gat waarin grote brokken steen liggen. Het geheel doet een beetje onaangenaam aan, gelukkig is dit het enige plekje op de hele route dat 'niet helemaal in de haak is'. Als we dan een zeer steile helling opgaan, begint het een beetje te regenen maar dit is slechts van korte duur. Het hellend pad is bezaaid met pas gekapt loofhout en paaltjes met getallen duiden erop dat men van plan is hier een skihelling of loipe aan te leggen. Geruime tijd zagen wij al een klooster

liggen en als we eenmaal boven in Steinfeld zijn aangekomen, besluiten we even een bezoek te brengen aan de zeer indrukwekkende Eifel-Basilika.

De geschiedenis van het klooster van Steinfeld is al meer dan 1000 jaar oud. Het begint met de bouw van een kerk in 920 door de Ahrgraaf Sibodo. Bij de kerk lag een klooster waarin nonnen van Benediktus leefden. Een eeuw later werd het klooster in gebruik genomen door Augustijnenkloosterheren. Omstreeks 1138 traden deze kloosterheren toe tot de orde van de heilige Norbert van Xanten, die Premonstrant was. In 1142 werd de

huidige kerk gebouwd in Hoog-Romaanse stijl. In de verre omtrek was de bevolking Christelijk vroom en de orde vond daar een goede basis om kunst en wetenschap te verbreiden. Sinds 1804 is de kerk toevertrouwd aan de parochie Steinfeld en de kloosterorde valt sinds 1923 onder de parochie. Midden in de kerkgang ligt het praalgraf van de heilige Premonstrant Hermann-Josef die hier leefde van 1150 tot 1241. De hele gemeenschap voelt zich sterk betrokken bij dit geestelijk en cultureel erfgoed en doet er alles

aan om het voor het nageslacht te bewaren.

Soep in Marmagen

Als we weer buiten komen is het weer opgeklaard en de zon schijnt heerlijk. We treffen Toon die net komt aanwandelen en met z'n viereen wandelen we verder. Ons pad gaat door een dal, dat uiteindelijk bij Klareanlage op een verkeersweg uitkomt. Deze weg volgen we linksaf tot in het plaatsje Marmagen. Op de dorpskiosk hebben Frans, Theo, Dini en Inge de soep post ingericht en onze OLAT-vlag hangt tegen de gevel van de plaatselijke apotheek. De soep smaakt heerlijk en het is goed om even te zitten maar dat mag niet te lang duren want er zijn nog enkele kilometers te gaan. Het dorp uitlopend komen we na enige tijd in een bos en nadat we de schuilhut in het Urftal zijn gepasseerd wordt het even spannend. We raken de markering uit het oog. Gelukkig merken we dat op tijd, want als we op onze schreden terugkeren staat ons merkteken op een boom onzichtbaar voor iedereen die uit de goede richting nadert. Hier kan men zichtbaar merken dat de uitzetters niet precies geweten hebben hoe het verder moest. Om onduidelijke redenen worden we over een paar kilometers kris-kras door het bos geleid aan de hand van witte kalkstreepjes op de bomen. Merkwaardig omdat ongeveer evenwijdig aan ons zigzagpad een boslaan

loopt. We steken een spoorbaan over en wandelen over een soort heideveld met wat laag struikge-

was en via enkele paalbruggetjes komen we in het glooiende Haubachtal.

Ons welverdiende glaasje

Onze opdracht is bijna voltooid. Met uitzondering van de vergissing van vanmorgen hebben we de route van vandaag goed kunnen volgen. Misschien was het de aanwezigheid van Toon, het laat zich raden! Zeker is evenwel dat we bij het eerste café ook meteen het beste treffen. Verschillenden van ons zitten op het terras al te genieten van een heerlijk drankje, terwijl Marinus zich bezighoudt met zijn speeltje. Wat hij ook probeert, hij blijft de voicemail in Weert treffen. Theo komt na een tijdje op verkenning aanrijden, hij is ontdaan. Zijn telefoon is spoorloos. Onze bus staat ergens in het centrum en we beloven dat we spoedig zullen komen. Blankenheim is een fan-

tastisch toeristen stadje. Knusse straatjes lopen in elkaar over met veel kleurige vakwerkhuisjes. Overall restaurantjes en gasthuizen. Via een centraal plein komen we op het afgesproken punt, wat helaas een Italiaanse IJscowinkel blijkt te zijn. Het laat zich aanzien dat ons 'welverdiende' glaasje naar een tweede plan wordt geschoven. De tijd dringt en we besluiten nog vlug ergens anders aan te leggen. Dat is vlugger geschreven dan gedaan; het plaatsje kent een middagpauze en niemand wil of kan onze wens vervullen. Maar toch, er is een restaurant waar 'wij spreken Nederlands' hangt en na het nodige ritueel is ons glas tot aan de nok gevuld. Intussen is het 'zalige huisje' door nog meer mensen van ons ontdekt en het wordt er zelfs gezellig. Een van de wandelaars laat nog even aan 'van

Klepscheuten' weten dat het niet onze maat is geweest die ons vanmorgen terug riep waarvoor nog onze hartelijke dank.

Als we bij de bus komen, heeft Theo zijn telefoon weer terug; die lag gewoon in de aanhanger te wachten op een belletje. De thuisreis verloopt voorspoedig, als passagiers kunnen we na een hevige stortbui genieten van een prachtige regenboog. Een mooie, meerkleurige sticker is onze beloning voor een prachtig weekend in de Eifel. Theo die deze clubreis binnen een weekje voor ons realiseerde, reed tijdens de thuisreis voor ons uit en tot het laatste verkeerslicht bij Boshoven wist hij op koers te blijven. Frans leverde iedereen netjes op tijd af en Dini en ik werden door onze steward ter plekke uitgeleid; nu weer als altijd bij "De Ossekop".

WANDELKALENDER

13 november	13 november	13 november
Aalten: winterwandeltocht Vanaf 8 uur 30 km, 15-10 km Geb. Romienendal, Aladnaweg 3 ☎0544-374299	De Lutte OV: 3 ^e Winterwandeling Vanaf 9 uur 30 km, 15-10-5 km CR De Hellehond, Dorpsstraat 3 ☎053-4767861	Harderwijk: winterserie WS'78 Om 9 uur 40 km Wijkcentrum de Roef, Zuiderzeepad 1 ☎023-5360310
13 november	13 november	13 november
Havelte: 17 ^e winterkwartet TIGO Vanaf 9 uur 40-25, 15-10-5 km Zaal Scholtmeyer, Dorpsstraat 19a ☎0521-382969	Schoonloo: Bos en Essentocht Vanaf 9 uur 40-30 km, 20-15-10-5 km Cafe Hegeman, Hoofdstraat 16 ☎0599-618333	Steenbergen: Najaarswandeltocht Vanaf 8 uur 40 km, 25-15-10-5 km Sportpark, Seringenlaan ☎0167-566238
13 november	13 en 14 november	14 november
Zevenaar: 29 ^e Seniorentocht Vanaf 8 uur 40-30-20 km St. Andreas Schuttersgeb. Haspelstraat 1 ☎026-3610814	Slochteren: Sint Maartenstocht Doles Vanaf 9 uur 40-25 km, 15-10-5 km Cafe De Driesprong, Hoofdweg 22 ☎050-4041466	St. Odiliënberg: Winterwandeltocht Vanaf 8 uur 30-20-10-5 km CZ Bergerac, Schaapsweg 24 ☎0475-321753
14 november	20 november	20 november
Tilburg: Hart van Brabant Vanaf 9.30 uur 40 km, 23-12-5 km Boerke Mutsaers, Vijverlaan 2 ☎0416-362858	Dwingeloo: Siepel Wandeltocht FLAL Om 9 uur 40-25 km Rest. Vogelsangh, Heuvelenweg 29 ☎058-2675228	Putte NB: Wandelende Krabben Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km Sporthal De Biezen, Schoolstraat 42 ☎0164-233078
20 november	20 november	20 en 21 november
Vrouwenpolder: 15 ^e strandwandeltocht Om 10 uur 35-25 km, 15-10-5 km ☎0118-628602	Wassenaar: 20 ^e Randstadserie RS'80 Om 9 uur 25 km VV Blauw-Zwart, Dr Mansveltkaade ☎071-3416185	Haaksbergen: St. Nicolaaswandeling Vanaf 9 uur 30-20-15-10-5 km Cafe De Veldmaat, Veldmaterstraat ☎074-2430805
20 en 21 november	21 november	21 november
Oosterbeek: St. Nicolaastocht Vanaf 10 uur 25 km, 15-10-5 km Zalencentrum Lebret, Lebretweg 51 ☎026-3340909	Mill: 26 ^e winterserie Vanaf 8 uur 20-15-10-5 km Clubhuis OGV, Sportweg ☎0485-453569	Nijmegen: St. Nicolaastocht Vanaf 9 uur 25-20-15-10-5 km Cafe Harten Twee, Couwenbergstr. 133 ☎024-3730415

33° Winterserie OLAT
zondag 21 november 1999
Café-Rest. "'t Oude Nest" Joh. Lehartzstraat 2 **OISTERWIJK**

<u>Afstand</u>	<u>starttijden</u>	<u>niet leden</u>	<u>OLAT-leden</u> (op vertoon lidmaatschapskaart)
40 en 30 km	8.30 - 10.00 uur	f 5,50	f 3,50
20 km	9.30 - 10.00 uur	4,50	2,50
15 en 10 km	9.30 - 13.00 uur	3,50	1,50

Bondsleden genieten f 0,50 korting op vertoon lidmaatschapskaart.

Kinderen t/m 12 jaren genieten 50% korting op het startgeld, tevens een aparte kinderstempelkaart.

Verzorging: wagenrusten met soep, brood, koffie, thee is in prijs inbegrepen.
Herinnering: u ontvangt een wandelboek sticker. Een dagmedaille kost f 2,50
Informatie: Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467

27 november	27 november	27 november
Rotterdam: St. Nicolaastocht Vanaf 8.30 uur 25 km, 15-10-5 km Speeltuin, Spaanseweg 38 ☎010-5928481	Veenendaal-West: Winterserie WS'78 Om 9 uur 40 km Sporthal Veenendaal-W. Veenslag 70 ☎023-5360310	Vinkeveen: 22° St. Nicolaastocht Vanaf 9 uur 25-15-10-5 km De Boei Kerklaan 32 ☎0297-272640
4 december	4 december	4 december
Dordrecht: 40° St. Nicolaastocht Vanaf 8.30 uur 35-25-15-10-5 km Quickkantine, Vorrinklaan ☎078-6210717	Enschede: St. Nicolaastocht Vanaf 9 uur 30-20-15-10 -5 km Sp. De Wester, JW Swiersstraat 43 A ☎053-4767861	Geldermalsen: Prinses Marijke Vanaf 9 uur 25 km, 10-5 km De Wandelaar, Kostverlorenkade 14 ☎0345-576870
11 december	11 december	11 december
Almere-Stad: winterserie WS'78 Om 9 uur 40 km Centre Point, Koninginneweg 1 ☎023-5360310	Papendrecht: winterserie Dordtse W. F. Vanaf 9 uur 25-15-10-5 km Willem de Zwijgercollege v/d Palmstr. 2 ☎078-6171962	Roosendaal: 7° winterserie Z.W.V. Vanaf 9 uur 25-15-10-5 km Thorhonk, Marterdreef (Visdonkseweg) ☎0165-536427
12 december	12 december	12 december
Gulpen: De Veldlopers Vanaf 8 uur 25-15-10-5 km OC De Timpaan, Rosstraat 1 ☎043-4502838	Tilburg: Hart van Brabant Vanaf 9.30 uur 40 km, 23-12-5 km Boerke Mutsaers, Vijverlaan 2 ☎0416-362858	Roosendaal: 6° AKN winterserie Vanaf 8 uur 25 km, 15-10 km CZ Huis ten Halve, Kruisstraat 60 ☎076-5012181

33° Winterserie OLAT
Zondag 19 december

Gemeenschapshuis

Lavendellaan 26

GRIENDTSVEEN

40-30-20-15-10 km

Informatie: ☎0413-475467

OLAT

8° GRENZELOZE TOCHT

MILIEU 2000

Dinsdag 28 december 1999

Kampeercentrum "De ZWARTE BERGEN" LUYKSGESTEL
 (MPIS school 'ZONNEWEELDE' Speelpleinstraat in Lommel)

30-25-20-15-10 km

Informatie: ☎0413-475467

TOT VOLGENDE MAAND